

REBELL

Rød★Ungdoms Avis

Nr. 1-94

kr. 15,-

Enda en gang har H&M prøvd å selge undertøy på kvinneforakt. Men kampanjen mot H&Ms fornedrende reklame før jul har vist at kamp nytter. Vi skal ramme alle som prøver å selge kvinnekroppen der det trefter hardest. Nemlig i lommeboka!

Les om Radio Nite Rocket redaktør Rune Kjelldahls forretningsimperium på side 5.

LEDER:

Rød Ungdom er mot porno, kvinnekroppen er ikke en vare, et høl eller en madrass. Menn trenger ikke proppe seg fulle av boler, ha 25 centimeter lang pikk og klare over 200 jekk i minuttet for å være vellykka.

Rød Ungdom syns ikke det er "ekkelig" å pule, jenter trenger ikke å være søte, tekkelige og lenka til kjøkkenbenken.

Vi ønsker at alle, jenter, gutter, kvinner og menn, skal være fri. Fri til å bestemme over sine egne kropp og sine egne huer. Fri til å bestemme over sine egne liv.

For å bli fri er vi nødt til å slåss. Vi må kjempe mot porno og markedsregulert sex, mot dem som framstiller kvinner som kjøttstykker, lagt ut til salg på det frie markedet.

Vi må slåss mot puritanismen, mot dem som vil ha kvinnene tilbake til oppvaskbenken og som mener at sex bare skal skje innfor ekteskapet, under dyna.

Både i pornoen og i puritanismen finner vi et kvinnesyn som virker undertrykkende. I pornoen blir vi fortalt at kvinner bare skal være kropp, kropp og kroppsdeler som er til for menns nytelse. I pornoen er kvinner alltid klare for den første og beste mannen som vil ha dem.

Puritanismen forteller oss at kvinner helst skal være søte uskyldige huer. Kvinnekroppen er (dessverre) et nødvendig redskap for å føde mannens barn, ellers er den bare i veien. For puritanismen er kroppen noe som ødelegger bildet av det rene, uskyldige mennesket. Derfor må den undertrykkes.

Det verken pornoen eller de puritanistiske tankene forteller, er at kvinner (og menn) er hele mennesker med følelser, mennesker med både kropp og huer.

Bruk OL ilden til noe fornuftig... Tenn pornobål

Vi vil ikke legge oss opp i den latterlige krangelen rundt den/de olympiske ilden(e), men vi ser ikke noen annen fornuftig bruk av OL-ilden enn å tenne på pornobål.

I kjølvannet av Rød Ungdoms julekampanje mot H&M sine pornoplakater oppfordrer vi alle aktivister til varme opp til 8. marsfeiringa: Bruk de to OL-ukene til å brenne olympiske pornobål!

Oppskrifta er enkel:

- Ta med en del kamerater, vær mange nok til å kunne stå i mot eventuelle provokasjoner.
- Storm inn i ei sjappe som selger pornoblader og riv med dere det som er av porno.
- Løp ut av sjappa og kast bladene på bakken.
- Hell på (mye) bensin og tenn på med OL-fakkel eller fyrstikker.

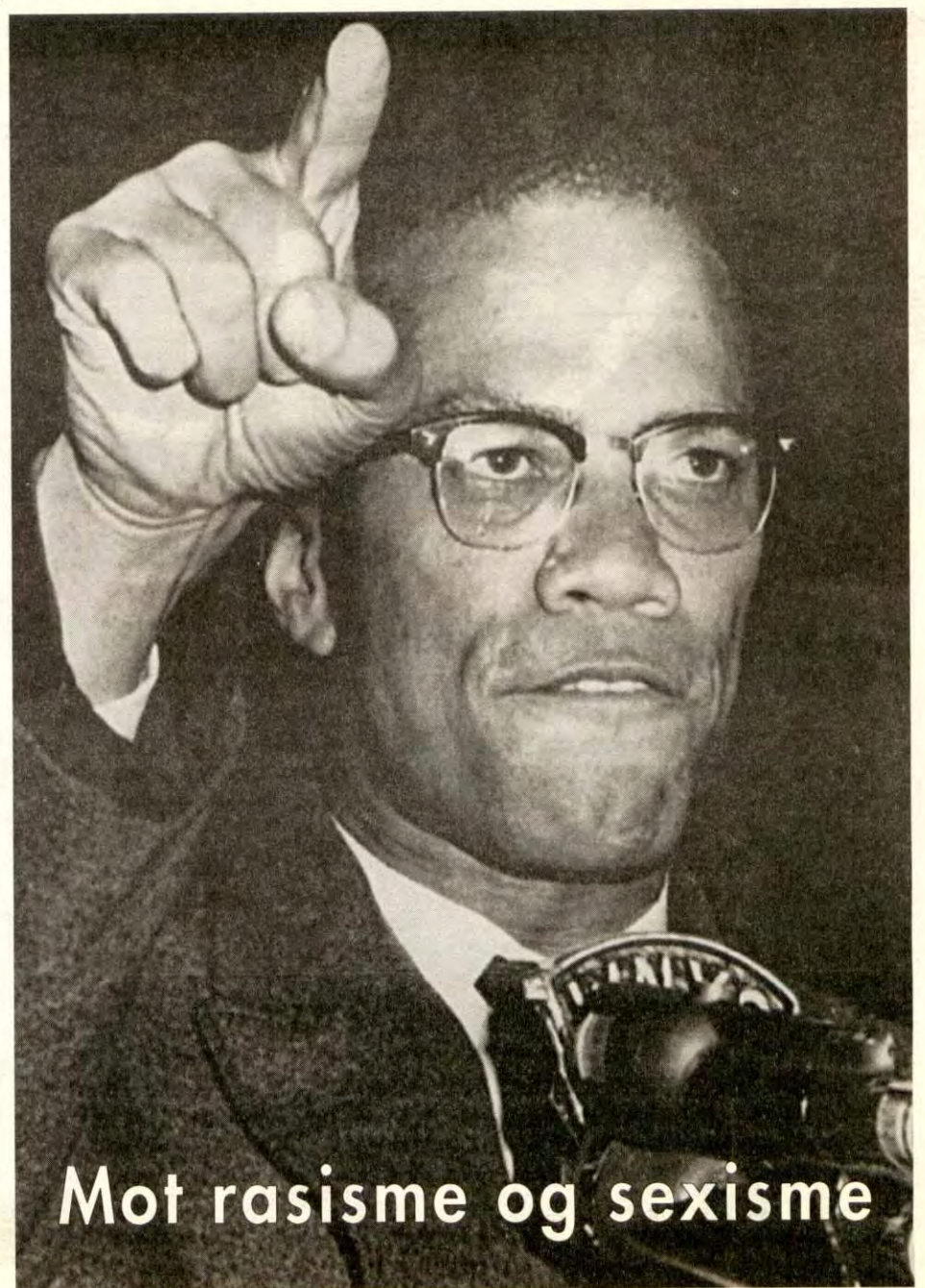
Ansvarlig Utgiver: Jo Ryste

Ansvarlig redaktør: Roger Emanuel Bell

Redaksjon dette nummer: Kaia Storvik Hanssen, Ola Smith-Simonsen, Maren Sæbø, Elling Borgersrud og Karl Refstad.

Sats: Redaksjonen Lay-out og Ombekk: Rebell-artDesign Repro og Trykk: A.S/K.S Duplotrykk.

Adresse: Rebell, Gøteborggata 8, 0566 Oslo (tlf: 22 37 73 50). Abbonement: 75,- pr. 6 nummer. Signerte artikler står for artikkelforfatter eget syn, og trenger ikke være sammenfallende med Rød Ungdoms. Ettertrykk er veldig tillatt

Siden sist

Stå på Gustav

Siden sist-redaksjonen har ikke for vane å trykke resolusjoner. Men denne gangen kommer vi til å gjøre et unntak. For på Oslo Rød Ungdoms årsmøte ble det vedtatt en resolusjon som er både klinkende klar og fullstendig i vår ånd.

"Oslo Rød Ungdom sitt årsmøte tar sterk avstand fra Oslo-politiets terrorangrep på Blitz. Politiets unnskyldning for dette hårreisende angrepet, var visst nok noen bagger de hadde surret bort utenfor Blitz.

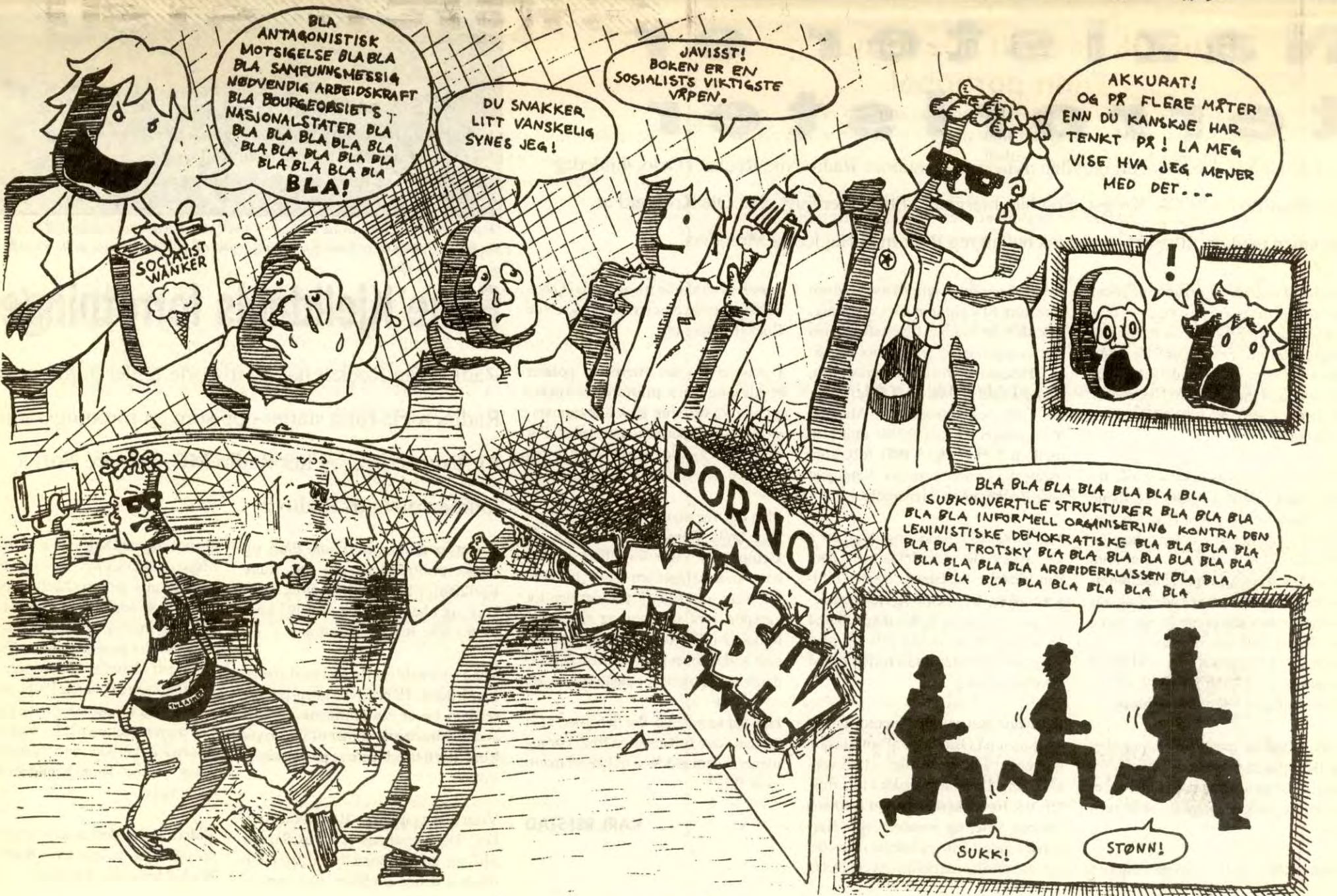
Snuten okkuperte Blitz, og begynte å lete i arkivskap, inne i datamaskiner, i alle skap og skuffer. Men ingen bagger ble funnet. Dermed gikk den uniformerte pøbelen berserk. I seks timer bedrev de hærverk på Gustav Blits sitt gjerde. Et gjerde de forøvrig stjal for å skjule bevisene.

"Øye for øye, gjerde for gjerde", tenkte Gustav, og ringte opp noen av de skitne vennene sine. Dermed bar det av sted til svarteste vestkant, hjem til gjerdetyv og overoppjuler i Oslo-politiet, Ellen Holager Andenes.

Sjøl om gjerdet til Ellen var mye dårligere enn Gustav Blitz sitt opprinnelige, var det bedre enn ingenting. Arbeidet med å demontere gjerdet startet. Mens Gustav og vennene hans jobba med gjerdet ble de overfalt av gjerdetyvens betalte bøller. Gustav selv kom seg unna, men vennene hans ble kidnappet. Heldigvis kom de til rette dagen etter uten varige mèn.

Oslo Rød Ungdoms årsmøte vil støtte Gustav Blitz sin kamp for å få tilbake gjerdet sitt. Vi vil også gi moralsk og praktisk støtte for å få gjerdet på plass igjen. Vi håper også at det neste gjerdet vil være tilstrekkelig sterkt slik at uniformerte pøbler og gjerdetyver ikke klarer å fjerne gjerdet igjen.

Blitz får Oslo Rød Ungdoms støtte, både i kampen for fortsatt vaffelspising i Pilestredet, og for et gjerde som holder den uniformerte pøbelen ute."

Nazister er terrorister

2. juledag ble det aksjonert mot den nynazistiske radioen Radio Nite Rocket i Oslo. 4.juledag var Boot Boyleder Ole Krogstad og ble intervjuet . Etter intervjuet gikk Ole Krogsatd ut sammen med ca. 20 andre naziskins og angrep Blitz med Hagler og Molotovs.

Angrepet viste at nynazistene nå åpent har tatt skrittet over i terroristenes rekke (nå har vi visst at de var terrorister lenge, men nå er det åpent for alle). Det viste også at forbindelsene mellom nynazistene og Radio Nite rocket er nære. Radio Nite Rocjket er en nazistradio.

Som et svar på dette bestemte folk fra Blitz, Rød Ungdom og SOS-Rasisme at vi måtte reagere mot Nite Rocket. Derfor bestemte vi oss for å lage en demonstrasjon med krav om at Nite Rocket skal tas av luften. Under mobiliseringen merket vi at endel folk var redde for hva nazistene kunne finne på. Bedre blei det ikke av "terroroppslag" i alle aviser. der stod det at nazistene skulle angripe oss og at bare idioter ville gå i demonstrasjonen.

Vårt svar på dette var flere løpesedler og flere plakater. Siden vi ikke kommer ut i avisene med det vi mener, er det eneste vi kan gjøre å snakke med folk.

Fredag 14.1 skulle demonstrasjonen

være. Vi var litt usikre på hvor mange som kom til å komme. Det var riktignok delt ut mange løpesedler, men "terroroppslagene" gjorde oss litt usikre. Tidspunktet for demonstrasjonen, fredag kveld klokka 20.00 er jo heller ikke det beste, trodde vi. Men på Youngstroget klokka 20.00 møtte vi mellom 2 000 og 3 000 folk som mente det samme som oss. Nemlig at Nite Rocket er en nazistradio.

Nær 3 000 folk hadde møtt opp for å vise avsky. Det var helt klart at vi bare kan glemme nazistenes trusler tidligere i uken, for vi eide og eier fremdeles gata. Vi ble jo heller ikke akkurat lei oss heller når vi fikk vite hvordan IQ-geriljaen (nazistene) hadde prøvd å forberede seg.

De hadde stilt seg opp utenfor politistasjonen på Oslo Sentralbanestasjon og begynt å dele ut køller o.l. til vennene sine. De som unngikk å bli arrestert tok for sikkerhets skyld med seg våpene sine og vandret opp Karl Johans gate. Dette gjorde de mens det var stappfullt med poiliti i byen. Det er

nesten så en skulle tro at samla IQ hos nazistene er lavere enn frekvensen Nite Rocket sender på.

I avisene sto det etterpå at politiet hadde møtt opp mannsterkt for å passe på oss. På oss som gikk i demonstrasjonen virket det noe annerledes. For det politiet gjorde var å passe på resten av byen. De var redde for oss.

Men det var ingen anti-fascister som laga bråk. Demonstrasjonen var en kjempeseier. Det som TV2 på forhånd kalte "Slaget om Oslo", ble ikke noe slag, det ble en paradeseier for kampen mot rasisme og fascisme. Redaktør i Nite Rocket Rune Kjell Dahl, som hadde lovet en stor rasistisk motdemonstrasjon tuslet alene bak toget.

Han var så patetisk der han gikk, at vi lot han være fullstendig i fred. For jeg mener, hvem gidder å trække på maur, med vilje?

KARL REFSTAD

Over til venstre: Noen av de 3000 som møtte opp i demonstrasjonen mot Radio Nite Rocket 14.1.93. Over: Rune Kjell Dahl forsøker å rydde opp etter at han hadde besøk på studio i romjula

Rune Kjell Dahls forretninger

Radio Nite Rocket har en historie under andre navn.

Radioen ble først startet opp som en foreningsradio for Sagene MC og het Radio MC. Seinere skiftet radioen navn til Radio 2.

Leder for radio 2 var Frank Bårli, og en av programlederene var Rune Kjell Dahl. I 1992 gikk Radio 2. konkurs, og i begynnelsen av 1993 kom Radio Nite Rocket på luften.

Rune Kjell Dahl er en mann med mange jern i ilden. Han driver noen private selskap og er styreformann i endel andre. Som dere kommer til å se driver Rune Kjell Dahl business på kanten av loven.

Vi tar utgangspunkt i "Radio Nite Rocket". Denne radioen er eid av Sagene MC, og konsesjonen for å drive radio tilhører denne klubben. Det som er

spennende med Sagene MC er at Norsk Motorcykel Union, som prøver å registrere alle motorsykelklubber, aldri har hørt om klubben. Forklaringen på dette mysteriet sto i Aftenposten 22.1.94. For programleder i Nite Rocket, Berit Skareløv kan avsløre at Sagene MC er en sovende klubb, og uten en forening kan de ikke drive radioen. For å gjøre dette enkelt: Sagene MC fins tydeligvis ikke, og er bare et dekke for at "Brune" Rune Kjell Dahl skal få drive radio.

Videre er det sånn at ansvarlig redaktør og leder av styret for Radio Nite Rocket heter Rune Kjell Dahl. Nå be-

Å PAKKE HAKEKORS I BOMULL

Historien om en nærradio

Natt til 25 oktober 1993 sendte en nærradio i Oslo utdrag fra en tale av Hitler. Nærradioen var Niterocket og pro-

gramleder var Rune Kjell Dahl. Talen ble senere forklart som en snill, harmløs spøk.

Hitlertalen ble sendt i forbindelse med en konferanse om innvandringsmotstand i Oslo. Konferansen fant sted på Haraldsheimen på Sinsen. Med talen fulgte en oppfordring til "alle gode nordmenn som er glad i sitt land" om å besøke konferansen.

Redaktør Kjell Dahl forklarer episoden med at det bare var et "gag", det samme gjaldt en halvtimes tale av Axel Breian, den norske forening ca et døgn senere, telefonintervjuer med Jan Høegh FLP, Hellandsvik den norske forening og Hege Søfteland alt i kjølvannet av hva som hadde skjedd på Haraldsheimen.

Allerede før Haraldsheimen var stasjonen prega av propaganda fra gamle gubber på ytterste høyre fløy, da Trefall ikke kom til ordet på youngstorvet i september i forbindelse med valgkampen fikk han istedet en times taletid på Niterocket. Dette ønsket Runebrune for å bevare ytringsfriheten og demokratiet. Om utlodningen av KKK t-skjorter også var for å fremme frihet og demokrati vil ikke rune si noe om.

Et demokrati som omfatter alt fra boot boys til Fedrelandspartiet høres jo fint ut. Hvis noen skulle føle at de ikke fikk si det de ville offentlig var det bare å titte innom studioet i Dronningensgate å få den tid de trengte. Spesielt hvis grunnen til sensur var "voldselementene og kommunistene i Pilestredet".

Frihet er Runes overordna mål, ifølge han selv består Oslos befolkning av 10% muslimer og byens styringsorg-

aner ligger flate for disse og gatas parlament. For en vanlig nordmann er det derfor meget vanskelig å utøve demokrati og ytringsfrihet i hovedstaden. Runes paranoide virkelighetsbilde er heller ikke fremmed for programleder Berit Skarløv. Berit har stått åpent fram som nynazist og medlem av den lyssky organisasjonen Zorn 88. Likevel bedyrer hun at hun er av den snille sorten nazist. Ikke like snille er hennes kontakt med en flokk pappagutter i Trøndelag, Djerv som driver med kartlegging av antirasister.

Rune og Berits felles venner i Boot Boys og Ariske Brødre fra Tønsberg er vel heller ikke av sorten snille nazister. Natt til 29 Desember 1993 angrep denne forfylla gjengen Blitzhuset med brannbomber, signalskudd og hagle. Vorsspiet ble holdt i studioet til niterocket der Ole pottit Krogstad fra Boot Boys var kveldens intervjuobjekt. Angrepet var en hevnaksjon etterat antirasister hadde ødelagt litt utstyr i Dronningensgate to dager tidligere.

14 januar 1993 ble det mobilisert til en større demonstrasjon mot radioen. Drikkekameratene som hadde skutt mot Blitzhuset to uker tidligere var nå på vei inn til Oslo for å forsvare propagandaradioen sin. sjanglende mellom Expressen pub og Dronningensgate 8b ble de til sin store overaskelse stoppet av lovens klamme arm. Beslaget ble på et dusin forskjellige slagvåpen blandt annet motorsagkjeder og chakoer. Andre brødre kom ikke lenger enn ut av togkupeene på Oslo S før det bar rett til Grønland for ulovlig våpen besittelse.

RUNE KJELLDHALS IMPERIUM:

"Sagene MC"

Eier av Radio Nite Rocket og konsesjonshaver. Styreformann er Rune Kjell Dahl. Sagene MC er en papirklubb som ikke har noen annen aktivitet enn å eie Nite Rocket

"Radio Nite Rocket"

Nynazistisk nærradio i Oslo. Ansvarlig redaktør og styreformann er Rune Kjell Dahl. Holdt til i lokaler eid av Oslo og Follo Teleformidling.

"Oslo og Follo Teleformidling"

Dette firmaet er foruten å være et av Rune Kjell Dahls firma, også tidligere

gynner det å bli komplisert. For lokalene Nite Rocket sendte fra, var leid av et selskap som heter "Oslo og Follo Teleformidling". Eier av dette selskapet het Rune Kjell Dahl.

Når Radio Nite Rocket ble kastet ut av lokalene sine i Dronningensgate 8 B 26.1.94, var dette fordi at Oslo og Follo Teleformidling ikke hadde betalt husleie på over 7 måneder. Gjelden til gårdeier var på 153 000 når Nite Rocket ble kastet ut. I tillegg har de gjort så stor skade på huset at regningen kommer til å øke med 100 000 kroner.

Oslo og Follo Teleformidling har også andre svin på skogen. Sommeren 1993 kjøpte Rune 12 PC'er til 230 000 kroner via selskapet sitt. Disse lot han være å betale. Når Bedriftssystemer A/S som hadde solgt PC'ene ville ha betaling, gjemte Rune Kjell Dahl PC'ene og nektet å betale. Samtidig opprettet han et nytt selskap, "Total Leasing A/S". Dette selskapet har som formål å samle kapitalvarer (eksem-

pelvis PC'er) og eiendom, for seinere å leie ut eller selge dem. Det er ikke sikkert at Rune Kjell Dahl har gjort noe direkte ulovlig, men for meg ser det ut til at Rune Kjell Dahl har opprettet dekkelskaper for å snyte. Det lukter økonomisk kriminalitet av Rune Kjell Dahl sine business-opplegg

Den kjente nynazisten Ole Krogstad ble intervjuet på Radio Nite Rocket før noen nynazister prøvde å kaste brannbomber på Blitz. Heldigvis var de dårlige til å kaste, og holdt på å brenne opp sjøl

En bil ble også stoppet på svenskegrensa med brannbomber. Dette lever liten tvil om at radioen betyr mye for ytterste høyre om ikke annet så har den symbolverdi.

Ifølge Kjell Dahl og Skarløv har deres kontakter med diffuse bander ingenting å gjøre med radiostasjonen og hva som går ut på lufta. Forklaringer om snille nasjonalister og harmløse vitser

har ikke virket inn på motstanden mot radioen. Demonstrasjonen 14 januar med 3000 deltagere viste hva folk mente om nazistenes ytringsfrihet. Hakekors er hakekors selv om det pakkes i bomull.

"Norge skal være hvitt og norskt for nordmenn."

"Fargede personer er mer markante enn oss andre-de har så annerledes

kultur."

"Alle fornuftige mennesker er for innvandringskontroll"

"Det går an å stemme fedrelandspartiet uten å være svin. Både jeg og Berit stemte FLP ved forrige valg" Sitater fra Rune Kjell Dahl, november/december 1993

PIPPI

Bilen til Rune Kjell Dahl, en Chevrolet Pickup 84. modell er eid av dette firmaet (registreringsnr. på bilen er forøvrig DF 85953).

Stedet A/S

Styreformann på Stedet A/S i 1993 var Rune Kjell Dahl. Nå har imidlertid Stedet fått nye eiere fra 1.1.94 og har beklaget de forrige eiernes tilknytning til Nite Rocket, og det nynazistiske miljøet.

KJELLDHALS OBSKURE VENN

En av Kjell Dahls gode venner heter Tato-Tom. Tato-Tom er en fyr som har drevet en bakgårdstatoveringsjappe på Strømmen og har blitt intervjuet i Natt og Dag. Tato-Tom eier en stor fin amerikanske Van. Van'en er svart, og er utsmykket med odelsruner.

Bilen ble brukt i flere angrep mot homofile for et par år siden. Blant annet ble bilen brukt i et angrep på homosestet "Den Sorte Enke" i Oslo. Denne Van'en blir nå brukt av Rune

Kjell Dahl. Nå skal ikke jeg påstå at Rune Kjell Dahl deltok i disse angrepene, men at han har relasjoner (forbindelser) til miljøet som gjorde det, kan det spekuleres i.

Tato-Tom er i tillegg en mann som har blitt nevnt i forbindelse med Ku Klux Klan (KKK) aktivitet på Strømmen. Rune Kjell Dahl selger KKK - T-shirts på "Nite Rocket". Kjell Dahl kommer akkurat som Tato-Tom fra Strømmen, og det er ikke direkte usannsynlig at Kjell Dahl har kontakt med det som er av KKK-miljø der.

Når Kjell Dahl prøver å framstille seg som en vanlig fyr som liker å provosere, er ikke det sant. Kjell Dahl har en bred kontaktflate i de høyreekstremer miljøene (se den andre artikkelen), og er mer involvert i rasistmiljøene enn han vil innrømme. Min påstand er at Kjell Dahl er rasist, og jobber bevisst gjennom Nite Rocket for å spre rasistpropaganda.

KARL REFSTAD

Kurderne

- et folk uten land

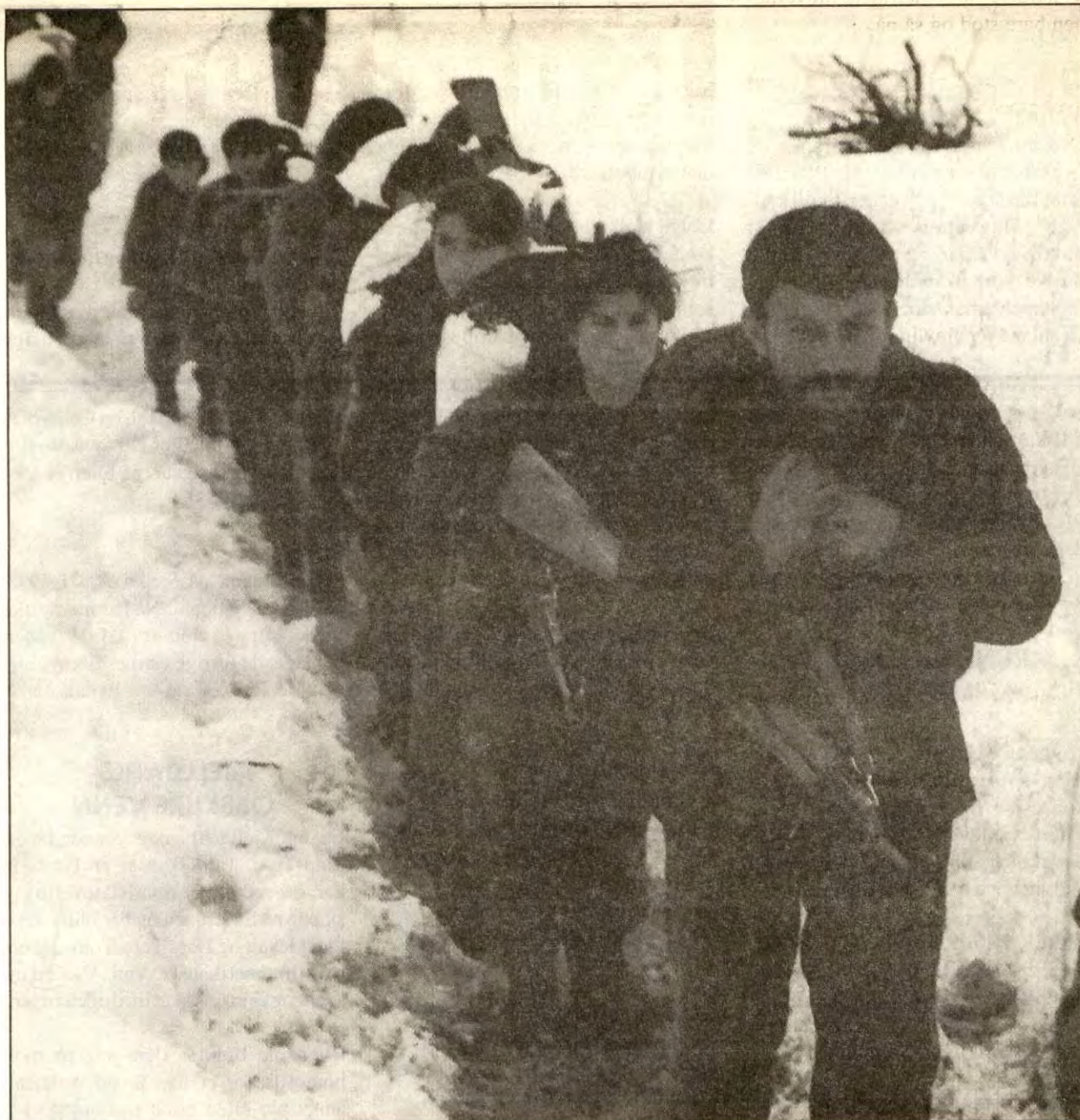
Kurderne er et av de fire største folkeslagene i Midt-østen. Det vil si at det er litt i overkant av 30 millioner av dem. Trass i dette er de i mindretall i alle de statene de bor i. Kurderne kan allike-

vel ikke kalles en minoritet, sånn som f. eks. samene i Norge. Størstedelen av kurderne bor i Kurdistan, der de er i klart flertall. Og de er okkupert.

Det området som kurderne regner som sitt, er fordelt på fem land: Tyrkia, Iran, Irak, Syria og tidligere Sovjetunionen. Kurderne har levd under forskjellige forhold i de forskjellige landa. I Sovjet har kurderne hatt det like bra, eller like dårlig som de fleste andre. I Syria har forholdene vært verre, men de kan allikevel ikke sammenlignes med tilstandene i Irak, Tyrkia og Iran.

En god del kurdere har flykta og bosatt seg i Europa. Men selv om Europa har tatt imot en del kurdiske flyktninger, er det lite støtte å få i det demokratiske Vest. Tyrkia, det landet der det bor flest kurdere, er medlem av NATO. Det vanlige svaret fra vestlige ledere er at de "forstår det kurdiske problemet, men Tyrkia er en viktig NATO-samarbeidspartner." I tillegg er det sånn at både Euftrat og Tigris renner gjennom tyrkisk Kurdistan. Tyrkia holder på å bygge dammer for å samle opp vannet. De bedyrer dyrt og hellig at de bare skal fylle opp magasinene sine, og ikke har tenkt til å stoppe vanntilførselen til Midt-Østen. Men det kan tenkes at NATO synes det hadde vært all right å sitte på vannkrana til de landa som kontrollerer størstedelen av verdens oljeproduksjon.

Kurderne har felles språk, felles historie, felles økonomi og de bor på et geografisk avgrensa område. De har også felles kulturbakgrunn. Dette gjør dem til en nasjon, som har rett til å bestemme over sitt eget land. Den eneste måten okkupantene har kun-

Den kurdiske geriljaen har kontroll over store deler av fjellområdene i Kurdistan

net holde dem nede på, har vært ved å undertrykke deres følelse av å tilhøre et folk. I Tyrkia fornektes endog kurdernes eksistens.

Kurdistan utgjør omtrent 1/3 av den tyrkiske statens område. Under 1. verdenskrig var det ottomanske Tyrkia alliert med Tyskland. Etter krigen gjorde tyrkerne opprør, og monarkiet ble i 1923 omgjort til en ettparti stat. Like etter ble de innvadert av grekerne. Under den blodige striden mot grekerne brukte tyrkerne kurderne som sine allierte, fordi de alle sammen var muslimer. Men etter seieren fikk ikke kurderne det lokale indre selvstyret de var blitt lovet. De gikk derfor til opprør i 1925. Opprøret ble brutalt slått ned.

Mustafa Kemal Atatürk, det nye Tyrkias grunnlegger og leder, hadde to hovedmål med den politikken sin. Tyrkia skulle moderniseres, og det skulle bli et etnisk helhetlig land. Tyrkernes imperialisme har rammet flere folkeslag. Alle minoriteter måtte assimileres til å bli tyrkere. Den tyrkiske grunnloven anerkjenner religiøse minoriteter, men ikke etniske minoriteter.

"Det finnes intet kurdisk folk, ingen kurdisk kultur og inget kurdisk folk." sa den tyrkiske presidenten Kemal Gürsel i 1960. 23 år seinere, i 1993, uttalte Tyrkias president Süleyman Demirel: "Vi har intet kurdisk problem." Hvis det ikke eksisterer noe kurdisk problem, hvordan kan det da ha seg at det blir drept 50-70 personer

Tyrkiske soldater iferd med å trakkasere kurdiske kvinner

i sammenstøt i tyrkisk Kurdistan hver dag? Dessuten befinner halvparten av den tyrkiske hæren seg i Kurdistan. Det finnes også et landsbyvaktssystem, og den tyrkiske staten har opprettet egne spesialstyrker som brukes mot den kurdiske sivilbefolkningen. Men for den tyrkiske staten eksisterer det ikke et kurdisk problem. De hevder at det hele bare dreier seg om et par tusen terrorister.

En annen årsak til at Kurdistan blir holdt i et slikt jerngrep, både av Irak, Tyrkia, Syria og Iran, er de rike forekomstene av forskjellige naturressurser. 10% av verdens oljeproduksjon foregår på kurdisk område. I tillegg har de store forekomster av uran og andre metaller. Men viktigst av alt er kanskje vannet.

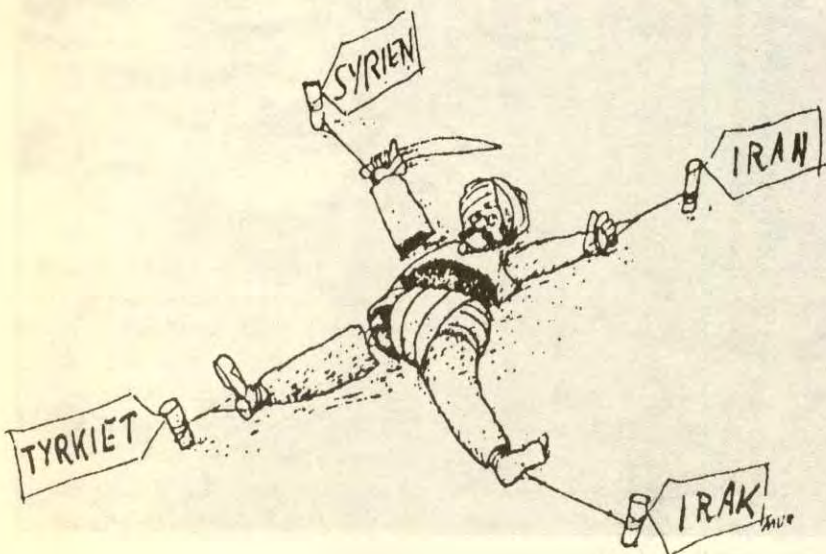
I Iran har det i en kort periode rundt 1946 faktisk eksistert en fri kurdisk stat. Men den ble raskt slått ned av den iranske hæren. I 1979 var kurderne med på å styrte sjahen, og de ble i den forbindelse lovet lokalt selvstyre. Løftene ble brutt, men opprør fra kurdernes side tvang Ayatholla Khomeinis styre til å forhandle med kurderne. Det viste seg imidlertid at kurdernes forsøk på selvstyre inspirerte andre minoriteter, og dette fantes det ikke rom for i den nye islamske republikken. I 1980 ble kurderne offer for en ny militær aksjon som endte i full krigstilstand.

Kurderne i Irak har vært mye fram i media de siste par åra. I 1988 brukte

Saddam Husseins styre sine kjemiske våpen mot sivile kurdere i byen Halabaja. 5000 kurdere ble drept. Omverdenen ga uttrykk for sin avsky, men ingen gjorde noe. Kort tid senere, da USAs interesser i Kuwait ble truet av Iraks invasjon, mobiliserte de hele Vesten i løpet av et par timer. Irak ble bomba tilbake til steinalderen. Da Gulf-krigen sluttet, oppfordra USA kurderne og andre grupper til å styrte Saddam Husseins styre. De lovet eventuelle opprørere sin fulle støtte. Men da kurderne gjorde opprør, trakk de lovnaden om støtte tilbake, og nok engang ble tusenvis av kurdere slakta ned mens omverdenen bare stod og så på.

Kurderne har i mange år ført en kamp hvor tapene har vært større en seirene. Men nå går kurderne framover. I Tyrkia er det PKK, det revolusjonære Kurdiske Arbeiderpartiet som leder kampen mot imperialismen. De vinner seier på seier. Snart kommer det kurdiske Kurdistan til å være noe annet enn en drøm. I Norge er det mulig å støtte kurderne i xxx. Knus de fascistiske statene som undertrykker det kurdiske folket! Leve den kurdiske kampen for frihet og sjølbestemmelse!

KAIA STORVIK

Kvinner i Kurdistan

Tradisjonelt har den kurdiske kvinnen vært utsatt for en sterk undertrykking av de føydale familieforholda. Kvinnene har måttet tåle en underordna stilling uten mulighet til kontroll over sin egne liv. Ved hjelp av religion og "tradisjoner" har kvinnene blitt holdt tilbake. På den andre sida er det de kurdiske kvinnene som har ivaretatt det kurdiske språket og kulturen.

Kurdiske kvinner undertrykt på flere måter. Kvinneorganisasjonen YKD, Patriotiske kvinners forening, sier det på denne måten:

"1) Vårt land har vært kolonisert og utbytta i årevis. Vårt folk har aldri kunnet bestemme vår egen framtid. Forsøk har blitt gjort på å ødelegge og ta fra oss vår kultur og kunst. Folket vårt har aldri kunnet uttrykke seg sjøl og sin faktiske eksistens. Forsøkene over hundrevis av år på å ødelegge oss har vistoss at vårt problem er vår nasjonale identitet. Det betyr at vi som kvinner ikke kan fjerne oss fra situasjonen til vår nasjon. Vi vet at vi ikke kan være frie før vårt hjemland er fritt, og at vårt hjemland ikke kan bli fritt før vi er frie. Vi har altså et problem med vår nasjonalitet.

2) Vi opplever føydal og kapitalistisk undertrykking enda sterkere. Som arbeidende kvinner utgjør vi en kilde for billig arbeidskraft på de område-

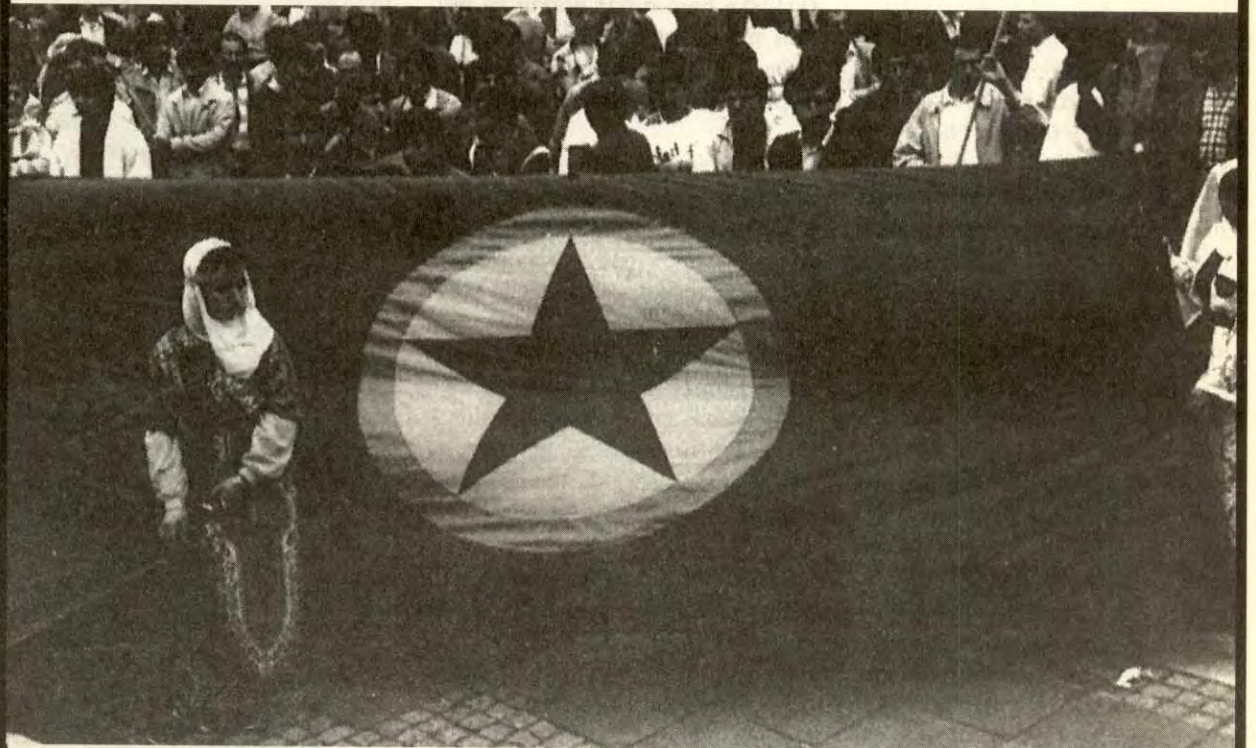
ne vi er aktive. Vi får nesten ingen ting for arbeidet vårt som blir benytta i produksjonen. Vi er altså utsatt for massiv utbytting. De arbeidende kvinnene i storbyene blir utsatt for enda mer intensiv utbytting, under enda verre arbeidsvilkår. Kvinner som arbeider hele dagen på jorda er pålagt å bruke sine siste krefter på husarbeid på kvelden. Til gjengjeld for sin arbeidskraft får kvinnen en så lav inntekt at det er umulig å overleve på den. Vi legger altså spesiell vekt på problemene til arbeiderklassen.

3) I tillegg til de to ovennevnte formene for undertrykking og utbytting kommer den grunnleggende av kvinner i deres rolle som kvinner. Kvinnen har alltid blitt nedvurdert eller gjort til en annenklasser borger og hennes arbeidskraft har blitt skruppelløst utbytta, hvis hun ikke ble til en pyntedukke i et palass. Hverken politikk, lederskap eller produksjon blei overlatt henne. I særde-

leshet blei hennes utvikling, hennes muligheter til å uttrykke seg sjæl hindra av mektige krefter - alltid menn - innafor og utafor familien. Sammenligna med kvinners stilling generelt er kurdiske kvinners problemer enda større. Herskerne forbyr oss å prate vårt eget språk. Vår undervisning foregår på et fremmed språk. Den kurdiske kvinnen blir fremmedgjort fra sitt eget språk. De primitive normene som råder har merka folk djupt. Flere styresmakter har delt vårt land, og mange krefter styrer også kurdiske kvinners liv. For bykvinnene er problemene enda mer omsegripende. Sosialiseringssprosessen står som en vegg framfor dem. Kapitalismen bringer med seg en fattigsliggjøring av kjærligheten og alle andre mellommenneskelige forhold. Den tvinger også fram nye familieformer - som ikke er tjenlige i den sosiale kampen. "

Kurdernes kamp - i går, i dag, i morgen!

Dagsseminar 12/2

Sted: Sundtsalen i Samfunnshuset Tid: 12/2 kl: 11.00 Pris: ca. 50 kr

Arr: Rød★Ungdom, Kurdisk Studentforening, SNV

Krigen mot Kurderne

De siste årene har den kurdiske kampen for nasjonal frigjøring har kommet på dagsorden. I Kurdistan blir det nå ført en væpna kamp for et fritt Kurdistan. I ledelsen for denne kampen står Kurdistans Revolusjonære Arbeidserparti, PKK. Rebell har møtt en kurder med god kjennskap til PKK og den kurdiske frigjøringskampen

Rebell: Beskriv forholdene i Kurdistan i dag, og styrkeforholdet mellom den kurdiske frigjøringsbevegelsen og den tyrkiske staten.

"Ali": Akkurat nå fører Tyrkia en skitten krig mot kurderne. Gjennom hele historia til den tyrkiske stat, fra den ble dannet i 1920, har de benektet kurdernes eksistens. De har prøvd å assimilere oss, de har tvangsflyttet oss, de har torturert oss, de har forbudt vårt språk. I kurdistan er det tillatt å snakke engelsk, fransk, tysk, eller et annet offisielt språk som blir snakket i verden, men du kunne ikke snakke ditt eget språk, kurdisk. Det var ikke mulig å finne en fredelig løsning på den kurdiske konflikten med Tyrkia. Vi hadde ingen makt, vi hadde ingen styrke for å snakke med Tyrkia. Derfor tok PKK opp den revolusjonære kampen i 1984.

I fjor gikk PKK, for å få en fredelig løsning på konflikten ut i en ensidig våpenhvile fra 20 mars til 15 april, rett før Newroz feiring. Denne ble senere forlenget, og varte i ca. 83 dager. I begynnelsen hadde PKK ikke stilt noen krav til den Tyrkiske stat, for å få dem til forhandlingsbordet. Men Tyrkia svarte med bomber. De har bombet landsbyer, tvangsflyttet folk, de har drept geriljasoldater. Så etter 83 dager måtte PKK ta opp kampen igjen.

Akkurat nå prøver den tyrkiske staten å få USAs og de europeiske landenes støtte bak seg. På denne måten prøver de å løse konflikten med militære midler. De tenker ikke på fredelige løsninger så lenge de ikke nødt, så lenge de er sterke. Mange hundre landsbyer blir bombet. Bare i 1993 er det offisielt 4000 drepte i Tyrkia, de virkelige tallene er nok høyere. De prøver ikke finne en løsning i det hele tatt, de prøver å ordne opp med militære. Deres grusomheter kjenner in-

gen grenser. Men på den andre siden har geriljaen aldri vært like sterk som den er nå. PKK har omtrent 15000 geriljasoldater, og man kan komme opp i 30000 før slutten av 1994.

Dette er grunnen til at man satser på å bygge opp geriljaen; det finnes ingen andre løsninger. Tyrkia skjønner ikke noe annet enn denne styrken. Det er bare gjennom den militære krigen vi kan få Tyrkia til forhandlingsbordet. Noen steder i Kurdistan er nesten frigjorte, der geriljaen dominerer. Om kvelden kan ikke tyrkiske soldater gå ut av basene sine. Men det er farlig å frigjøre disse områdene og provinser helt akkurat nå, for da kommer Tyrkia til å bombe dem sønder og sammen.

Rebell: Du snakker om 15000 til 30000 geriljasoldater, mens den tyrkiske hæren har omlag en million mann, og de har overlegene våpen. Hvordan har PKK tenkt å oppheve dette styrkeforholdet?

"Ali": Man kan ikke sammenligne militæret og geriljaen på den måten. De har helt forskjellige stillinger. Geriljaen kan ikke finnes et bestemt sted, de må bevege seg hele tida. Mens militæret har faste baser. Hvis man bare sammenligner dem tallmessig, vil den som er størst alltid vinne. Den tyrkiske hæren har ikke god moral, de står ikke for det de kjemper for, de er i krigen fordi de ikke har noe annet valg, de har ikke lyst å kjempe.

På den andre siden har du geriljasoldater som selv har valgt å gå i krigen, og de vet hva de står for og hva de kjemper for. For det tredje kjenner den tyrkiske hæren ikke de kurdiske områdene godt, i motsetning til den kurdiske geriljaen. Mens den tyrkiske hæren blir motarbeidet av folket, slutter folk opp om geriljaen.

Mao Zedong sa, om jeg husker rett, at geriljaen er fisk og folket er vann. Fisker kan ikke leve uten vann, og geriljaen kan heller ikke leve uten folket. Hvis geriljaen ikke hadde hatt folkets støtte villen den ikke kunne kjempet for kurdistan. Det er heller ikke bare de 15000 geriljasoldatene som teller. Mange hundretusen mennesker er med i det vi kaller militsen. De er ikke geriljasoldater, de jobber ikke hele tiden, men de er der, klare til å gjøre oppdrag og hjelpe geriljaen. Dette er folk som hele tiden hjelper geriljaen.

Rebell: Kan man si at hovedtaktikken til den tyrkiske hæren er å tømme havet for vann slik at fisken skal dø, å sette det kurdiske folket opp mot PKK og geriljaen?

"Ali": Ja, det er det Tyrkia prøver å gjøre. De bomber landsbyer som hjelper geriljaen. De gjør mange umenneskelige ting for å få dem til å flytte, enten ved egen vilje eller ved

tvangsflytting. Dette er den ene metoden. Den andre metoden kaller vi landsbyvoktere. Dette finner man ikke andre plasser i historien. Det er for å splitte opp et folk. Dette viser at Tyrkia ikke kjenner noen grenser for å løse konflikten. De går langt når det gjelder landsbyvakter.

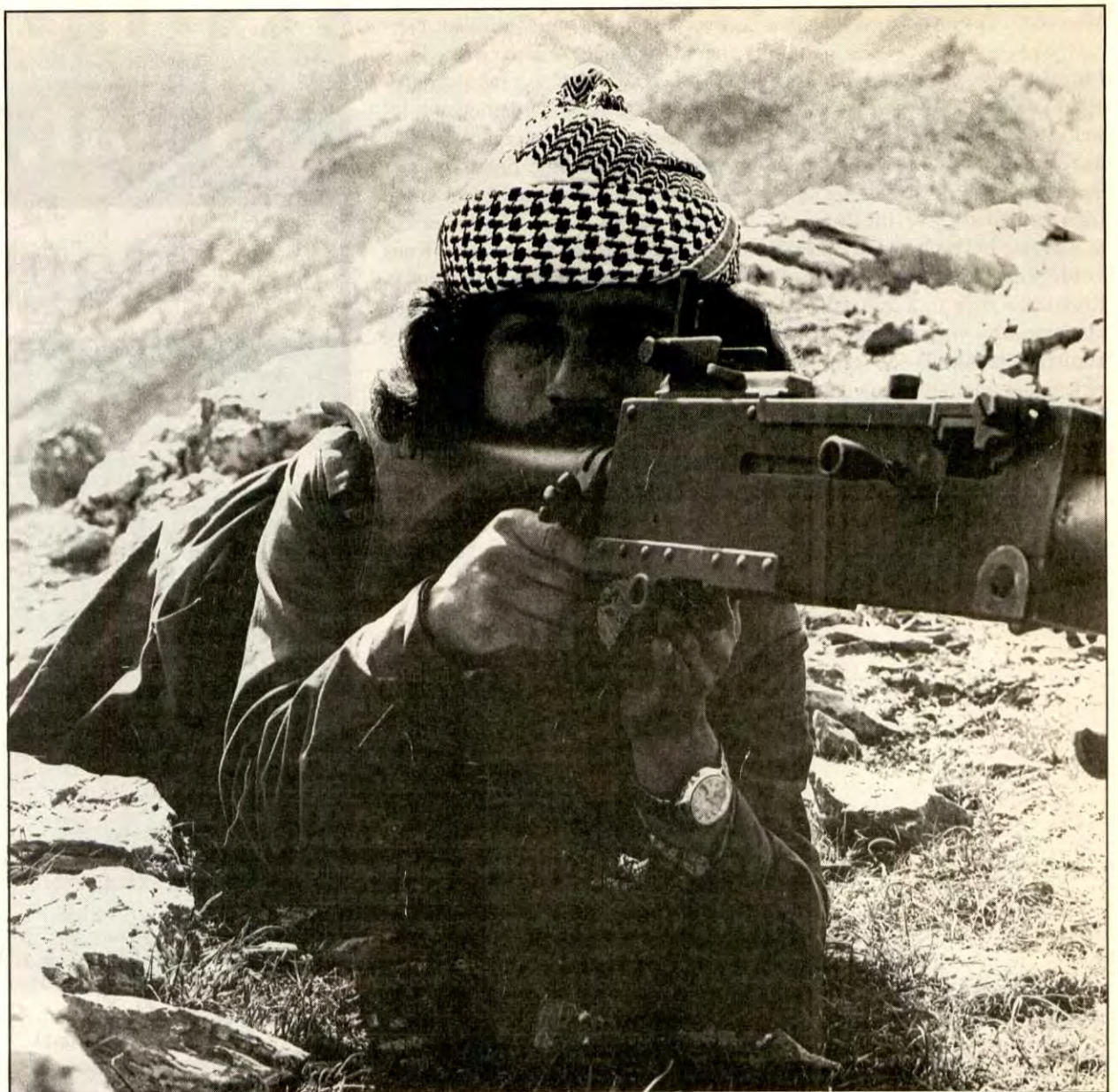
Det er ikke så veldig mye industri i Kurdistan, folk flest lever av jordbruk. Etter hvert er ikke jordbruket nok for å forsørge hele familien. Folk blir fattigere og fattigere. Tyrkia prøver å utnytte dette. Folk er fattige, og Tyrkia undertrykker dem hele tida og torturerer dem, for at de skal ta opp våpen å kjempe mot geriljaen. De er økonomisk svake. De kan ikke gjøre noe annet, de har ikke mye til valg. Tyrkia prøver å splitte folket. De gir landsbyvaktene høy lønn, våpen, slik at de skal jakte på geriljasoldater, eller bli med regjeringsstyrkene under deres jakt. De skal hjelpe dem.

Rebell: Tidligere var det problemer med at de forskjellige klanene

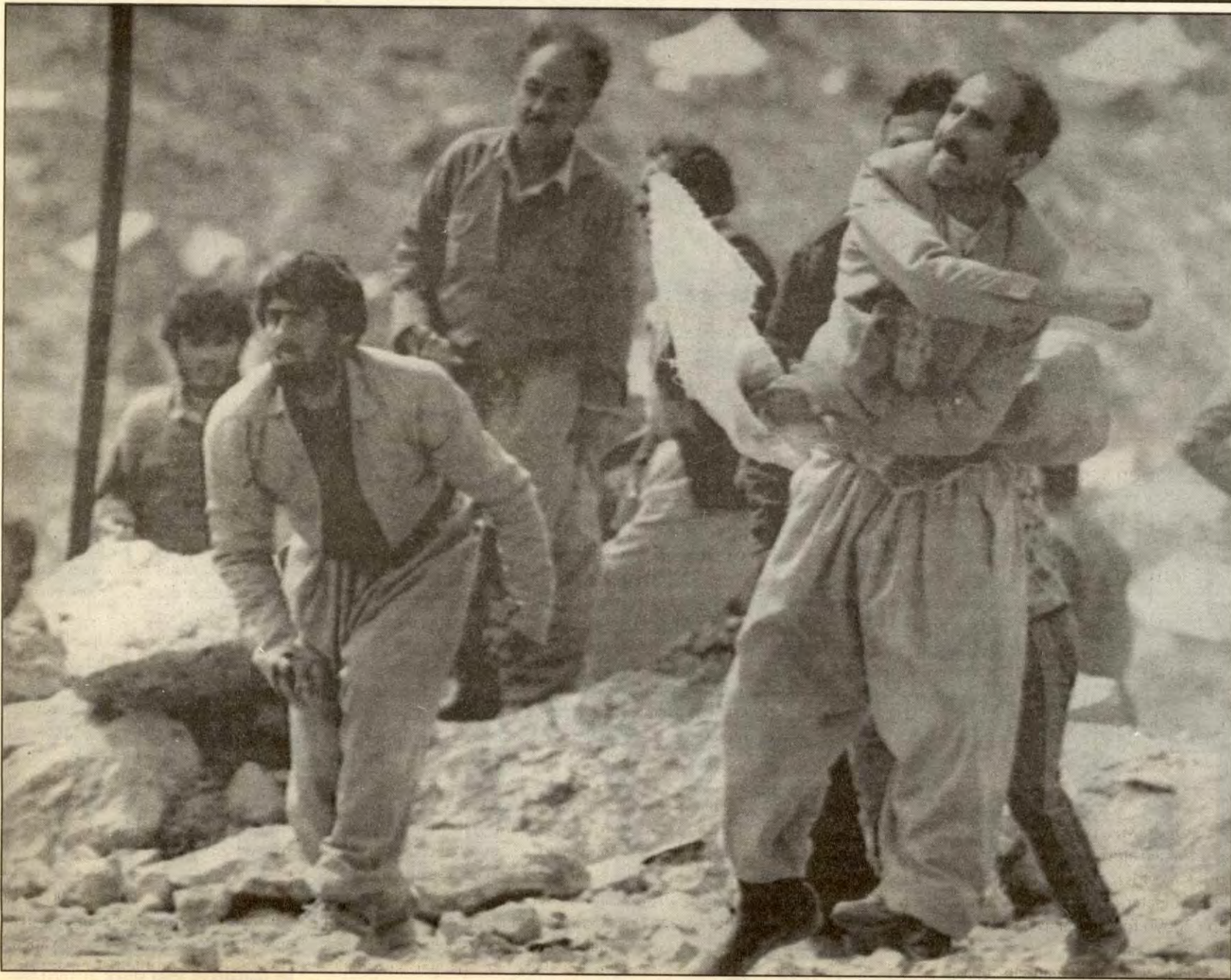
i Kurdistan sto mot hverandre, og skapte splittelse. Er dette noe problem i dag, og hva gjør i så fall PKK med dette?

"Ali": Tyrkia har hele tida forsøkt å få klansledere til å arbeide mot kurderne. De ga dem penger og gaver, og på denne måten kjøpte de klanslederne, og hele klanen fulgte med dem. Det kurdiske samfunnet var litt tilbakestående og klanene var dominerende, så de styrte kurderne på denne måten. Selv i dag vil Tyrkia bruke denne metoden. De har f.eks. samlet syv klansledere som har møtt statsministeren og andre ministre for at de skulle arbeide mot PKK.

Men denne metoden virker ikke lenger. Klanslederne får veldig stor frihet i områdene sine, og de får våpen. Og hvis de har problemer med spesielle personer løser de dette selv. De bare skyter dem. Noen av klanslederne drepte mange soldater, men de ble ikke stilt for retten, fordi de godtok å

PKK har over 15 000 geriljasoldater og flere store områder av Kurdistan er nesten helt frigjorte

Til venstre: Kurdiske flyktninger kaster stein på tyrkiske soldater

samarbeide med Tyrkia. Mange gjør det fremdeles. Nå bruker de sin makt mot folk, eller personer de har konflikter med. De bruker den friheten de har fått fra staten.

Men kurderne er ikke lenger et klan-folk. En klanleder kan ikke lenger samle hele klanen. I PKK er det mange fra de klanene som samarbeider med staten. De kjemper mot Tyrkia, og mot sin egen klan. Så denne metoden har ikke så stor effekt Kurdistan nå, men Tyrkia tyr til alt for å løse det kurdiske "problemet". Derfor vil de bruke den så lenge de kan.

Rebell: Hva kan man konkret si at PKK har oppnådd gjennom disse ti åra med frigjøringskamp? Jeg har hørt at kulturen har blomstra, og at det kurdiske folket har fått igjen en del av sin identitet.

"Ali": Før PKK startet den væpnede kampen benektet den tyrkiske staten at det fantes et kurdisk folk. De kalte oss fjelltyrkere, og de skulle assimilere oss. Tyrkia har som sagt, gjennom hele sin historie fra 1920 fram til ca 1990 har de benektet at det finnes kurdere, de har prøvd å assimilere oss, de har prøvd å utrydde oss, de har forandret våre navn, det har vært forbudt å snakke kurdisk. Vi kunne ikke snakke vårt eget språk i vårt eget land, til og med ordet kurder var forbudt, når det ble brukt i positiv betydning. Det var lov å bruke det som skjellsord.

De har forandret fjellenes og dalenes navn og de kurdiske navnen på landsbyene. De ville utrydde alt som er

kurdisk: navn, kultur språk, tradisjon, alt! De ville fjerne det. Etter deres offisielle mening fantes det ikke noe som heter folk kurdere, vi er Tyrkere, Fjelltyrkere. De har glemt sitt språk etter at de mistet kontakten med Tyrkia. Det vi snakker er ikke et språk. Deres offisielle politikk er å assimilere kurderne, om så med makt. Under disse forholdene tok PKK opp den væpnede kampen. I dag kan ikke den tyrkiske stat lenger benekte kurdernes eksistens.

De kan ikke lenger si at det ikke finnes et kurdisk folk. De kan ikke lenger forby det kurdiske språket, selv om det fortsatt kan få negative konsekvenser å bruke det i praksis. I teorien kan de ikke nekte folk å bruke det kurdiske språket. Dette er det offentlige Tyrkia. Det har også hatt veldig stor betydning for kurderne selv. Et folk begynte å lære sitt språk, de begynte å utvikle sin kultur. Men mest av alt fikk de en identitet, en personlighet. De begynte å stole seg selv. Før hadde nesten alle kurdere problemer på en eller annen måte. De visste ikke hvem de var, de kjente ikke sin historie og sin kultur. Men nå er de redd for å stå fram som kurdere, de føler seg ikke lenger ydmyket. Tvert i mot er de stolte over å være kurdere. De prøver å lære barna sin kultur, sitt språk, sin tradisjon.

Kurderne har oppnådd veldig mye når det gjelder slike ting, selv om de ikke har oppnådd så veldig mye når det gjelder et fritt Kurdistan. Mange ting er oppnådd når det gjelder kurdernes kultur, og dette er etter min mening veldig viktig. I Tyrkia har det

kurdiske problemet kommet på dagsorden. De kan ikke lenger nekte på at det finnes et kurdisk problem, for det snakkes om hele tida.

Rebell: Hva vil PKK regne som en seier? Er kun et fritt Kurdistan akseptabelt, eller kan man "nøye" seg med mindre?

"Ali": PKKs endelige mål er et fritt og demokratisk Kurdistan, og da snakker jeg om alle delen, ikke bare om den tyrkiske. Men dette vil bli veldig vanskelig, med tanke på Kurdistans geografi og de landene som dominerer Kurdistan. Men dette betyr ikke at hvis vi kan oppnå selvstyre vil vi si nei takk, vi skal kjempe inntil vi har fått et helt fritt Kurdistan.

Hvis vi får muligheten skal vi ta den, men vi vil fortsette å kjempe for en bedre avtale inntil det endelige målet er nådd. Så selv om målet er et fritt og demokratisk Kurdistan, prøver PKK først og fremst å åpne for dette målet gradvis. Vi kan f.eks. et styre med tyrkere i tyrkisk Kurdistan, vi kan godta at tyrkere og kurdere blir representert i samme parlament. At kurderne får like rettigheter som tyrkerne og de andre folkegruppene i en demokratisk stat innenfor visse grenser. Det er en veldig lang vei fram til Kurdistan blir fritt. Men målet står fast.

Rebell: En av de kritikkene som har kommet mot PKK fra deler av den norske venstresida er at PKK er styrt av borgerlige og småborgerlige elementer, og at kampen er militaristisk og at den ikke tar sikte

på å bedre de økonomiske og sosiale forholdene i Kurdistan, men bare på militære vinninger. Kan du kommentere dette?

"Ali": Vi snakket i sted om kurdernes situasjon i Tyrkia før PKK tok opp den væpnede kampen. For at kurderne skal få sine rettigheter finnes ingen andre veier enn å skaffe seg makt representert gjennom militær styrke. Geriljaen jobber for å forbedre de økonomiske og sosiale forholdene. Målet er ikke geriljaen, men vi trenger en gerilja for å oppnå målene. Det finnes ingen andre måter å få rettigheter for kurderne.

Det er trist for oss at disse folkene på venstresida kritiserer oss. Vi hadde håpet og trodd at venstresida skulle være de som forstår oss best, for vi fører også en antiimperialistisk kamp. USA og de europeiske landene er f.eks. imot PKK, selv om de ikke kan gå ut og si det offentlig. De vet at kurderne har rett, og kan ikke forklare hvorfor de er imot PKK til sine folk. Utifra dette kan man trekke at PKK er en antiimperialistisk organisasjon og parti.

Det er trist at disse folkene har en annen og feil oppfatning. Når det gjelder utsagnet om at det er borgere og småborgere som dominerer partiet, så vet jeg ikke hvordan de kom fram til denne konklusjonen, for blant geriljasoldatene i PKK er nesten alle enten bondebarn, eller fattige fra byene. Det er de som velger å kjempe for geriljaen. Borgerskapet har ikke noe å tjene på å ta opp kampen, for de tjener allerede veldig bra, spesielt når

de samarbeider med den tyrkiske regjeringa. Så hvorfor skulle det kurdiske borgerskapet risikere sine nåværende inntekter? Så jeg vil ikke tro at kampen tjener det kurdiske borgerskapet.

Rebell: PKK blir ofte beskyldt for å være en terroristorganisasjon. Hvordan vil du besvare disse anklagene?

"Ali": Det er riktig at PKK gjerne blir omtalt som en terrorist av den tyrkiske staten. Dette er en selvfølge når man ser på deres meninger om kurdere. PKK kjemper for kurdernes nasjonale rettigheter. Tyrkia har støtte fra USA og en rekke vest-europeiske land fordi PKK kjemper mot deres interesser. For Tyrkia har alltid vært med i den imperialistiske kampen og det er en stat som de stoler på, en stat som tar vare på deres interesser i Midtøsten, og de vil selvfølgelig ikke at denne staten skal gå under.

PKK kjemper for kurdernes frigjøring, og mange millioner kurdere støtter PKK. Hvis PKK er terrorister er også hele den kurdiske befolkningen, som står bak PKK, terrorister. Vi vurderer organisasjoner etter hvilke interesser de tjener, hva de kjemper for eller hva du gjør. Vårt land er okkupert, språket er forbudt, vi kan ikke utvikle vår kultur, vi kan ikke lære vårt språk på skolen. Under disse forholdene har vi ikke noe annen måte å forsvare oss på enn gjennom den væpnede kampen.

Det er ikke vi som er terrorister, tvert imot: det er den tyrkiske staten som er terrorister. For de dreper mange tusen sivile mennesker. De kjenner ingen grenser når det gjelder å kjempe mot kurderne. De vil bare gi oss skylda for å få støtte fra folk bosatt i vesten prøver de å vise PKK som terroristorganisasjon.

Rebell: PKK har vel heller ikke aksjoner retta direkte mot sivile?

"Ali": Slett ikke. Vi har ikke aksjoner mot sivile. Det er ikke det tyrkiske folket som er fienden, men den tyrkiske staten. PKK har aksjoner mot personer som jobber for den tyrkiske staten og militære mål.

REBEL

RØD★UNGDOM

“Generøsitet - bla bla bla!

Ingen er trygge i

Kosova!” Dette er slag-

ord “de folkevalgte”

etterhvert er blitt vant til

å høre gjalle i gater og på

torg. Men å høre det

gjalle i stortings-

korridorene har de ikke

vært like vant til. Men det

ordna ungdomskolelaga i

Oslo Rød Ungdom på!

INGEN GOD JUL MED STENGTE GRENSER!

Som kjent er ikke livssituasjonen til kosova-albanere i Norge den tryggeste her i verden. De bor på Faremos nåde i statlige mottak, og sjøl om løfter om ny behandling nå har lokket folk ut av kirkeasylene, veit vi at mange skal sendes tilbake til vold og undertrykking.

Ungdomsskoleelevene i Oslo Rød Ungdom er ikke aleine om å synes at dette er forjævlig, og de er heller ikke de eneste som har aksjonert mot det, og det er bra. Men etter at alle flytta ut av kirkene, blei det så stille rundt

saken, syntes de. Det gjaldt både i media og blant politikerne. Nå var det liksom bare God jul og godt nyttår som sto på dagsorden.

BARNE- OG UNGDOMS-GRUPPEN FRED

For å sørge for at representantene i landets nasjonalforsamling ikke skulle dra hjem med altfor god samvittighet, bestemte ungdomsskolelaga seg for å avlegge en aldri så liten visitt på Løvebakken. Mistanken om at representanter fra Rød Ungdom ville få problemer i inngangspartiet, førte til at en ny organisasjon så lyset: Barne- og Ungdomsgruppen FRED.

FRED er en fredelig organisasjon. F for fred, R for rettferdighet, E for etikk og D for demokrati. Formålet

for organisasjonene å skaffe litt mindre fredelige ungdomsskoleelever innpass i offentlige bygninger.

UT PÅ TUR ALDRI SUR

Bevæpnet med nylaget transparent kamuflert som gymbag, og vakre brev med barnetegninger til “kjære Grete” og store uskyldige smil rundt munnen, dro rundt 15 ungdomsskoleelever til Stortinget. Fire av dem gikk først inn og presenterte budskapet for vakta: De ville overlevere brev til Justiskomiteen. Dette var greit sa vakta, men de måtte vente utenfor til noen kom for å møte dem.

Men siden det ikke var utenfor ungdomsskoleelevene hadde tenkt til å aksjonere, og siden dørene på Stortinget kan åpnes fra innsiden, og si-

den noen av de allerede var på innsiden; åpnet de likeså godt dørene og løp inn alle sammen. Da ble vakta litt misfornøyd.

HEI DERE STORTINGSREPRESENTANTER!

Med ungdomsskoleelevene først, og vakta etter, gikk ferden raskt gjennom korridoren inn til sentrum av det aller helligste: Stortingssalen. Raskt og effektivt, med bare et par små uhell, kom de seg på plass i trappa nedenfor inngangen til Stortinget. En lettere hysterisk stortingsvakt tilkalte kolleger over radio, mens en god del stortingsrepresentanter hang over rekkverket for å se hva som foregikk.

“Hei dere stortingsrepresentanter! Vi har noe å si dere!”, begynte appellen, som dessverre ble litt halvveis fordi

en humørsyk vakt stakk av med teksten. Men slagordene kunne de ikke stoppe, og stortingsrepresentantene fikk sitt pass påskrevet: “Generøsitet - bla bla bla - ingen er trygge i Kosova! Faremo slutt og ro - Du veit det er krig i Kosova!”.

TAKK FOR DENNE GANG

Stortingsvaktene var tydeligvis ikke vant til at tilsynelatende søte og snille ungdomsskoleelever gjorde sånt, så de blei litt desperate. De reiv og sleit i det de kom over, og det var bare flaks at de ikke mista noen ned trappa. Etter noen minutter kom politiet også, og da blei alle i tur og orden fulgt ut av den store døra.

Men døra den var jo fortsatt åpen, så noen gikk inn igjen for å hente gjenlemte sekker og vanter, da blei vaktene ennå surere. Men surest blei de når politiet ikke ville arrestere de søte og snille ungdommene, for politiet måtte nemlig sørge for at ingen terrorister ødela fredsprisutdelinga.

Glade og fornøyde gikk ungdomsskoleelevene fra Stortinget. Budskapet framført, ingen arresterte, vellykka aksjon. Det er nok ikke utenkelig at Rød Ungdommere igjen besøker Stortinget. Ærlig talt, det tok 20 år før en AKPer havna på Stortinget, i Rød Ungdom trenger vi 2 minutter (pluss noen timers planlegging).

KIM

NAFTA -

Når Amerikanerne Får Ta Alt

Mens EØS-avtalens mørke har senket seg over Norge, har Mexico fått sitt NAFTA (North American Free Trade Agreement). NAFTA kan nok neppe beskyldes for å gjøre livet lysere for den jevne mexi-

caner. Med NAFTA får storebror USA i nord alle muligheter til å fortsette å skygge for sola og blande seg inn i hvem som skal bestemme i Mexico

STOREBROR LEVER

USA har siden Mexico gjorde seg uavhengig fra Spania tidlig på 1800-tallet, gjort sitt beste for å dominere mexicansk økonomi. Nå er jo ikke Mexico det eneste landet hvor USA har herja, men Mexico har nok hatt litt ekstra betydning, blant annet ved å representere grensa mellom det rike nord og det fattige sør.

I kjent storebrorstil har USA både indirekte med økonomiske midler, og direkte med militære midler, gjort sitt for at Mexico skal tjene deres interesser. Blant annet var USA en effektiv stopper for at jordreformene som blei vedtatt etter revolusjonen i Mexico skulle gjennomføres.

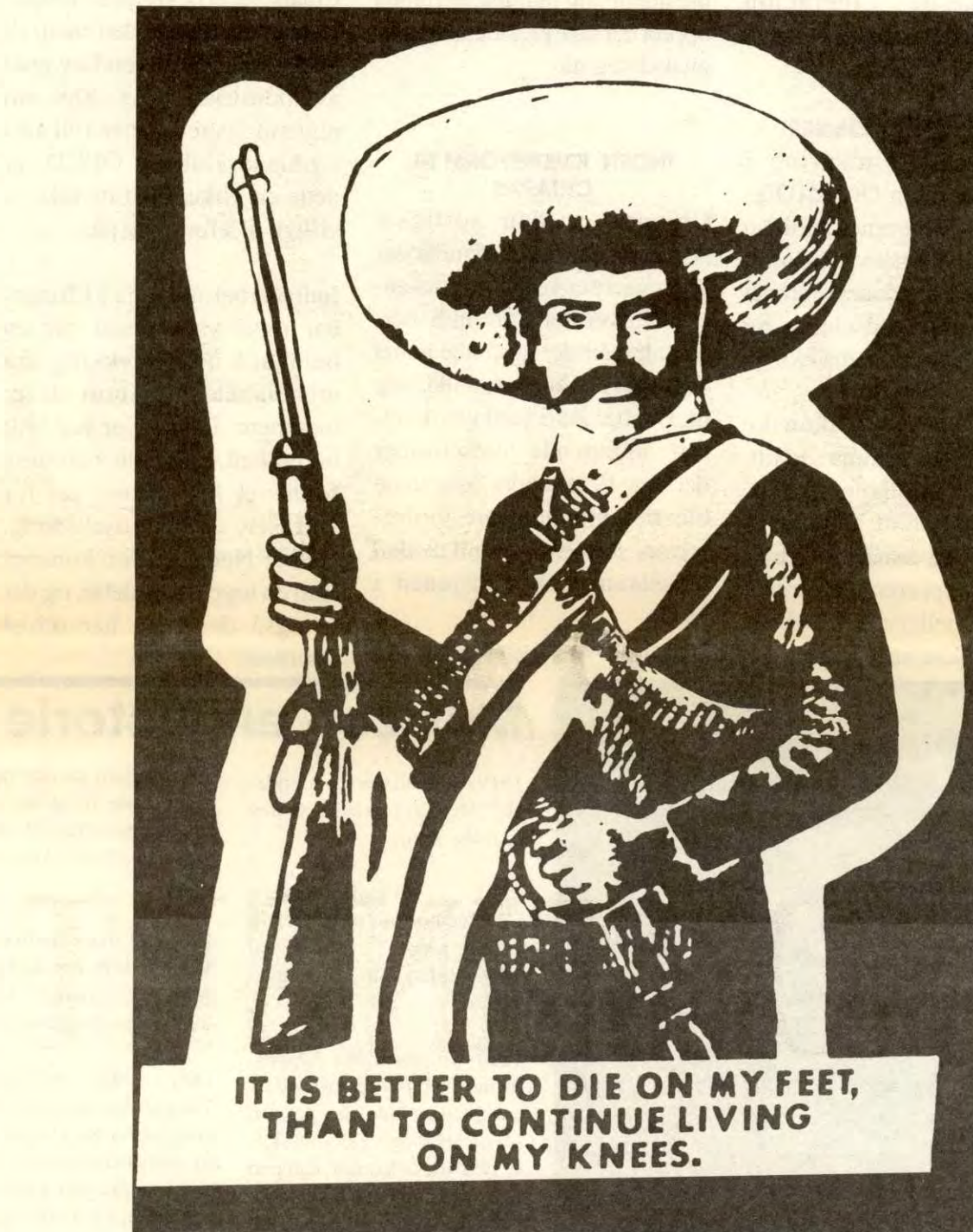
Noe som sier litt om USAs langvarige interesser i Mexico, er størrelsen på amerikanske investeringer rundt århundreskiftet. Omtrent 1/3 av den kapitalen amerikanerne hadde investert i utlandet var samlet i Mexico.

SKIFTENØKKELINDUSTRIEN

I dag er et av de mest tydelige tegna på USAs økonomiske innflytelse, de store fabrikkene som går under navnet maquiladoras som ligger langs grensa i nord. Råvarer og deler hentes til disse fabrikkene fra USA, og billig meksikansk arbeidskraft brukes for å sette dette sammen til ferdigvarer. Ferdigvarene sendes så tilbake til det nord-amerikanske markedet. Til nå har maquiladora-systemet langs grensa vært regulert gjennom særskilte regler, dette blir det slutt på gjennom Nafta.

Målet for regjeringa i Mexico By er å lokke flere av de multinasjonale selskapene til å etablere seg fast i Mexico. De håper økt industri etter hvert vil gi Mexico en plass i OECD og dermed økt anseelse internasjonalt.

Som så ofte før kolliderer maktas interesser med vanlige folks. Arbeidsforholdene maquiladores-industrien er elendige. Lange dager og dårlig betaling gjør livet surt for arbeiderne. Men det er jo nettopp dette som er forutsetningen for at Zenith, Nissan, Coca Cola og de andre multinasjonale selskapene skal fortsette sine investeringer. Med Nafta vil det bli lettere å presse ned lønningene også i andre deler av Mexico.

KJENT OG KJÆRT...

For oss som er kjent med EFTA, EF, EØS og EU er ikke Nafta noe rart og mystisk. Det er enkelt og greit bygd over prinsippet om full frihet av kapitalen, og maks utbytting av arbeidsfolk. Det er en avtale som passer storkapitalen i Mexico, USA og Canada og ingen andre!

Noe av det som har vært den utløsende faktoren for opprøret mot Nafta, og som er mye av bakgrunnen for den store motstanden blant folk, er paragraf 27 i grunnloven. Paragraf 27 ble skrevet inn i grunnloven i 1917, etter revolusjonen. Den sikrer bøndene eiendomsrett til jorda si, og blei brukt til å gjennomføre store jordreformer.

Blant annet på grunn av press fra USA, blei disse reformene ikke gjennomført fullt ut i 1934. Nå 77 år etter at paragraf 27 blei vedtatt, har altså USA klart å få denne tornen ut av øyet, og Nafta var redskapet.

Nafta er dermed en alvorlig trussel mot indianernes kollektive jordeie, og det er også derfor det er blant indianerne at motstanden mot Nafta har vært sterkest og mest synlig. Men de er langt fra aleine. Alle småbønderne har grunn til å frykte Nafta. Billig mais fra USA vil utkonkurrere den maisen de sjøl produserer, og massekonkurser er ikke utenkelig. Og som alle vet: Ingen penger, ingen mat.

HISTORIEN GJENTAR SEG

Den sterkeste opposisjonskandidaten ved presidentvalget i august er Nafta-motstander. Han heter Cuauhtemoc Cárdenas, og navnet hans har et utvilsom historisk sus over seg. Fornavnet har han etter den aztekerkongen som ledet kampen mot Hernan Cortés i 1521, og faren hans var Lazaro Cárdenas. Lazaro Cardenas var president fra 1934-1940 og er mest kjent for at han gjennomførte jordreformene og at han nasjonaliserte oljeindustrien.

Mange mener at det er Cuauhtemoc Cárdenas som skulle vært president i dag. Ved det forrige valget i 1988 ledet han stort under opptellingene,

men så brøt datasystemet sammen og Carlos Salinas de Gortari ble utpekt som valgets vinner. Salinas var kandidat for PRI (Det Institusjonelle Revolusjonspartiet), som har sittet med makta i Mexico siden 1929, og som ikke er særlig revolusjonært. Cárdenas representerer PRD (Partiet for Demokratisk Revolusjon), som heller ikke er overveldende revolusjonært.

HVA SIER STOREBROR TIL DETTE?

Grunnloven i Mexico gir ikke mulighet for gjenvalg, og det kan nok Salinas være glad for. Presidentkandidaten fra PRI som er ment å etterfølge Salinas er Luis Donaldo Colosio, om han blir valgt er derimot et åpent spørsmål. Indianeropprøret i Chiapas og den økende Nafta-motstanden er jo ikke akkurat noe som hjelper særlig på for de institusjonelle revolusjonære (dvs. PRI).

Et åpent spørsmål er allikevel om Cárdenas kan vinne valget i Mexico. Vil USA tillate det? En president som vil si opp Nafta-avtalen, er nok ikke helt hva gutta i Washington DC ønsker seg. Cárdenas vil nok ikke kaste ut alle amerikanske interesser, men han lar de nok heller ikke helt i fred.

Det er også en mulighet for at opprøret i Chiapas fortsetter, og at det også vinner fram i enkelte områder. Kan USA tillate en slik utvikling. Kan USA tillate at Mexico i større grad begynner å styre seg sjøl? Kan et fortsatt opprør i Chiapas medføre problemer for gjennomføringa av valget i august, vil eventuelt regjeringa bruke opprøret som en unnskyldning for åforkludre valget? Vil USA vurdere å gå til mer direkte aksjoner?

Dette er spørsmål vi ikke vil få svar på med det første, men det blir nå mer og mer klart at det finnes krefter i Latin-Amerika som ikke lenger finner seg i USAs økonomiske dominans og kontroll. Tiden vil nå vise om de vil klare å kvitte seg med denne dominansen, eller om de istedet får en militær dominans i tillegg.

JORUNN FOLKVORD

Et undertrykt folk vil

I dag sier vi nok er nok!

Til Mexicos folk:

Mexicanske brødre og søstre:

Vi er et produkt av 500 år med kamp!

Slik begynner den første offisielle uttalelsen fra opprørerne i Mexico. Den fortsetter med å oppfordre alle meksikanere til å ta del i kampen for rettferdighet og demokrati i Mexico. Uttalelsen retter seg mot regjeringa og herskerklassen i landet. Spesielt gjelder dette militært maktmisbruk overfor indianerne, men også at regjeringa tillater at utenlandske selskaper utplyndrer Mexicos naturressurser.

FNs urbefolkningsår rakk knapt å bli ferdig før indianeropprøret i Mexico begynte. Første nyttårsdag rykket flere hundre

geriljasoldater inn i de fire byene San Cristobal de Las Casas, Ocozingo, Altamirano og Margaritas i delstaten Chiapas. Dette angrepet kom som en total overraskelse, både på myndighetene i Mexico, og de fleste andre. De som står bak opprøret er en ny geriljabevegelse som kaller seg Ejercito Zapatista de Liberacion Nacional, EZLN (Zapatisthæren for nasjonal frigjøring).

BØNDER MOT BOMBER

EZLN har sitt utspring i bondebevegelsen OCEZ (Organizacion Campesina Emiliano Zapata). OCEZ har vært sentral i å organisere bøndene i området til kamp mot godseierne og myndighetenes undertrykking.

Etter at den meksikanske regjeringa fikk summa seg litt, og hæren blei utkommandert, har opprøret blitt slått hardt tilbake. Flere hundre har blitt drept, og opprørerne er drevet tilbake til fjellene. Men så var det heller ikke små hærstyrker

regjeringa satte inn. En femtedel av den meksikanske hæren og over 100 stridskjøretøyer ble sendt til Chiapas i løpet av få dager. Regjeringa i Mexico By tar tydeligvis ingen sjanser, og vil for en hver pris roe ned opprøret. Med en Nafta-avtale som skal sikre Mexico utenlandske investorer, og et presidentvalg i august, er væpna opprør det siste president Salinas ønsker seg nå.

INGEN JORDREFORM TIL CHIAPAS

Chiapas er den sørligste delstaten i Mexico, av 5 millioner innbyggere er 4 millioner indianere. Utover det store indianerflertallet, er det også noe annet som gjør at Chiapas skiller seg ut: Det har aldri vært gjennomført omfattende jordreformer der. I de fleste andre delstatene ble det gjennomført jordreformer som et etterspill av den meksikanske revolusjonen i 1910.

I dag er det storgodsene som

dominerer Chiapas. 50% av all jord, eies av 1% av godseierne. Det store flertallet er fattige bønder og landarbeidere. Skoleverket er dårlig utbygd, det samme gjelder elektrisitet-, vannforsyning og kloakkanlegg. Chiapas er på mange måter det motsatte av hva regjeringa i Mexico By ønsker å vise fram - Chiapas er et bevis for at Mexico fortsatt er et 3.verden-land, til tross for en etterhvert høy grad av industrialisering. Sjøl om regjeringa streber etter å bli med i riklandsklubben OECD, er dette en virkelighet de ikke er villige til å forandre på.

Indianerbefolkninga i Chiapas har også vært utsatt for en beinhard undertrykking fra myndighetene - fordi de er indianere. Landsbyer har blitt brent ned, og hele samfunn fordrevet for å bane vei for godseiere og industrialisering. Nå har Nafta-avtalen kommet som en topp på alt dette, og det er også den som har utløst opprøret.

KONTAKTER I ANDRE LAND
Regjeringa i Mexico By prøvde først å legge skylda for opprøret på URNG og FMLN, geriljaene fra Guatemala og El Salvador. Dette har de senere måttet gå tilbake på. Allikevel er det liten tvil om at EZLN har hentet mye inspirasjon, og antagligvis også hjelp fra revolusjonære krefter i nabolandene.

Chiapas ligger akkurat på grensen til Guatemala, og flere tusen indianske flyktninger fra Guatemala har i mange år bodd i denne delstaten. Den indianske bevisstheten og stoltheten blant disse flyktningene er høy, og dette har nok vært med på å påvirke indianerne i Mexico. Man regner også med at mye av våpnene som smugles inn i Chiapas for å forsvare de indianske jordeiendommene, kommer fra El Salvador og Guatemala, men også fra det store våpenmarkedet i Honduras, hvor Contras tidligere kjøpte sine våpen.

Storebror USA er ikke like populære overalt i Mexico. Dukkebrenningen på bildet skjedde i forbindelse med behandlingen av NAFTA-avtalen.

Mexico - en historie om opprør

1519 - Hernan Cortéz "oppdager" Mexico på vegne av den spanske krone.

1521 - Aztekerkongen Cuauhtemoc blir pint i hjel og aztekernes hovedstad Tenochtitlán blir jevnet med jorden.

1810 - 16. september - Opprøret mot den spanske krona startes av den katolske presten Miguel Hidalgo. Det som skilte den meksikanske kampen for uavhengighet fra de andre landenes, var at det var de undertrykte som gjorde opprør, ikke den kreolske overklassen. Opprøret ble slått tilbake i januar 1811.

1813 - 6. november - En uavhengighetserklæring ble laget av en alternativ republikansk regjering ledet av Jose Maria Morelos, men også denne gangen ble de slått tilbake og lederne henrettet.

1815-1820 - Kontinuerlige kamper mellom opprørere ledet av mestisen Vicente Guerrero, og spanske regjeringsstyrker.

1821 - 24. august - Et kompro-

miss mellom kreoler og opprørere førte til at det meksikanske monarkiet ble proklamert. Det holdt ikke spesielt lenge.

1823 - 19. mars - militærkupp. Mexico blir republikk med general Guadalupe Victoria som sin første president.

1847 - Maya-indianere på Yucatan-halvøya gjør opprør mot godseierne. Det er det største indianeropprøret i Mexicos historie. Det varte i mer enn 50 år, og kostet mer enn 150 000 mennesker livet. Mexico måtte til og med ha militær støtte fra USA for å klare å slå tilbake mayaene. I noen områder holdt de allikevel kontrollen helt fram 1901.

1823-1876 - Diverse borgerkriger, krig med USA og mye indre uro.

1876-1910 - Diktatoren Porfirio Díaz styrer landet.

1910-1911 - Den meksikanske revolusjon. Opprørere ledet av Emiliano Zapata og Pancho Villa medvirker til at Porfirio Díaz blir kasta.

1911-1919 - Da revolusjonen

ikke medførte de jordreformene og sosiale reformene Zapata og Villas opprørere hadde slåss for, fortsatte opprøret. Zapata ble skutt i et bakhold i 1919, Villa i 1923.

1968 - 2. oktober. Store studentdem-onstrasjoner. I 1968 var OL i Mexico, og studentene brukte mediaoppmærksomheten til å diskreditere myndighetene. Dette kan man si at ikke falt helt i smak hos president Gustavo Díaz Ordaz. På hans ordre ble flere hundre studenter og demonstranter skutt ned og drept på Plaza de las Tres Culturas i Mexico By. Díaz ble ikke særlig mer populær i internasjonal presse av den grunn.

Fram til i dag - På begynnelsen av 70-tallet vokste det fram en gerilja-bevegelse i Mexico, som i mange andre latin-amerikanske land. Denne blei imidlertid knust ganske raskt av militæret, og de siste 20 årene har situasjonen i Mexico vært mer eller mindre stabil.

alltid slå seg fri!

Den omfattende kontakten mellom geriljaer og opprørsgrupper i Latin-amerika, er neppe noe USA setter spesielt pris på. Som kjent er de undertrykte sterkest når de står sammen, og fortsetter kontakten og samarbeidet mellom geriljaer og revolusjonære i Latinamerika, er det mulig at til nå 502 års motstand en dag vil bli kronet med seier.

STOR STØTTE BLANT FOLK

EZLN har nå trukket seg tilbake til fjellene, og det snakkes om forhandlinger fra begge sider. Kirken har flere ganger tilbudt seg å være meglere, noe EZLN ser på som greit, ettersom dette er biskoper og prester som støtter indianernes kamp. EZLN har også bedt om at fredsprisvinner Rigoberta Menchu Tum skal delta som megler i forhandlingene. Men selvom forhandlinger nå settes i gang, er mulighetene store for at dette opprøret kan trekke ut. EZLN er neppe en døgnflue, dette vet også regjeringa.

Den meksikanske revolusjonen og Emiliano Zapata

Ejercito Zapatista de Liberacion Nacional (EZLN), Zapatistenes Nasjonale Frigjøringshær har sitt utspring i bondebevegelsen Organizacion Campesina Emiliano Zapata (OCEZ), Bondeorganisasjonen Emiliano Zapata. Begge har lånt navn fra Emiliano Zapata, en av lederne for den meksikanske revolusjonen.

Ved begynnelsen av dette århundret var Mexico på alle måter godseiernes land. Omtrent 800 personer eide nesten hele landet. 12 av landets 15 millioner innbyggere var avhengige av lønn fra landarbeidet. Undertrykkinga var beinhard. Eduardo Galeano skriver i sin bok «Latinamerikas åpne årer»: «I 1910 var hevners time inne. Mexico reiste seg med våpen i hånd mot Porfirio Diaz. En bondeleder gikk i spissen for oppstanden i sør: Emiliano Zapata, den hederligste og mest konsekvente av revolusjonens ledere og den mest trofaste mot de fattiges sosiale frigjøring.»

I 1911 ble Francisco Madero innsatt som president, men han var fra den gamle overklassen, og løftene om jordreformer ble fort glemt. Isteden ble arbeidet for å avvæpne opprørshæren til Zapata satt igang. I november 1911 kom Zapata med sin Ayalaplan som gikk ut på å ta jorda

Noe som viser den omfattende støtta til EZLN, er at fattigkvarterene i San Cristobal de Las Casas ble bomba for å drive ut opprørerne. Regjeringshæren kunne nok også drevet ut geriljaen bare med bakkekamp, men bombinga blei trolig brukt for å «straffe» sivile som støtta opprørerne. Selvsagt er det også vanskeligere å slå opprørerne i bakkekamp hvis de er på hjemmebane og har støtte blant befolkninga.

EN LITEN DEL

Opprøret i Mexico er bare et av mange bevis på den store motstanden mot den umenneskelige undertrykkinga flertallet av verdens befolkning lever under. Og hva som skjer i Chiapas er bare en liten del av et stort bilde, men når du ser hele bildet, ser du også at det finnes muligheter til forandring.

JORUNN FOLKVORD

fra de rike godseierne og gi den tilbake til bøndene.

Zapatas hær holdt stand mot regjeringsstyrkene i nesten 10 år, og i i store deler av denne perioden kontrollerte de store områder sør i Mexico, i delstaten Morelos. Her ble det gjennomført jordreformer, bygd skoler og det var et reelt demokrati. Det var ikke militære eller byråkrater som styrte.

I 1916 startet en offensiv mot Zapatas hær, på ordre fra president Carranza. Store jordbruksområder i Morelos ble plyndret og brent i framskrittet og gjenoppbyggingens navn.

I 1919 ble Zapata drept i et bakhold, men ideene hans døde ikke med ham. 15 år etter hans død, da Lazaro Cardenas ble president, ble det gjennomført store jordreformer og nasjonalisering av olje og industri. Dessverre stoppet det også opp etter Cardenas. Nå er det opp til nye generasjoner å drive ideene far den meksikanske revolusjonen videre.

Kilder:

Klassekampen
Arbeiderbladet
Latinamerikas åpne årer, Eduardo Galeano, Pax 1992
The Penguin History of Latin America, Edwin Williamson 1992

502 års motstand, men ingen følger med mellom jubileene

I 1992 snakket alle om Latin-Amerika. Columbus, 500 års motstand, regnskog og indianere sto i sentrum. Alle snakket om det. Rigoberta Menchú Tum fikk fredsprisen og etniske farger var in.

UT AV SYNE - UT AV SINN

Da indianerne, diktatorene og gatebarna forsvant fra avisene og TV, forsvant de også ut av folks bevissthet. I vår finurlige mediaverden tillates ikke tankene å ta mange skritt aleine, aller helst skal TV og tabloidpresse vise vei. Det er ikke vi som setter dagsorden, det er ikke vi som bestemmer hva som skal stå i avisene, men vi trenger ikke la avisene bestemme hva vi skal tenke.

Verden er full av katastrofer, og CNN, VG og Dagbla' bestemmer hvilke vi skal få følge med i. Latin-Amerika har ikke lenger et hundreårsjubileum, nå er det bare vanlig elendighet, og det selger altfor lite. Høye salgstall får man hvis man selger detaljert vold og enkeltmenneskers lidelseshistorie, og er disse menneskene europeiske, selger de bedre enn negre, degoser, mestiser, gulinger og andre «vanlige» katastroferamma folk.

FINN DET UT SJØL!

Når ikke fjellet kom til Muhammed, så dro Muhammed til fjellet, så enkelt var det. Og når ikke A4-prensa vil servere oss informasjon om 3. verden som «Dagens rett», så må vi ut og finne informasjonen sjøl. Mange bøker er skrevet om den europeiske imperialismens bedrifter rundt om i verden. Noen bøker presenterer glansbildet - andre forteller om en sannhet vi har vanskelig for å forstå.

Er du av og til usikker på om det virkelig er mulig å forandre verden? Tviler du på at det er mulig, sier du noen ganger til deg sjøl at det er like greit å la verden gå sin gang? Føler du deg liten og aleine, og er sikker på at ingen andre kjemper for en rettferdig verden? Da skal du gå på biblioteket og låne en bok av Sven Lindquist som heter «Utrota varena jævel!». Det hjelper.

Vil du lære mer om historie, men ikke orker å lese leksikon og faglitteratur, da skal du igjen gå på biblioteket. Prøv og lån «Latin-Amerikas åpne årer» av Eduardo Galeano. Han forteller om et kontinent som har blitt frarøvet alt, og han forteller det som om det var et eventyr - problemet er at det er sant.

Først når vi veit hvordan og hvorfor verden er som den er, kan vi forandre den. Det er åpenbart at den trenger en forandring, så hva venter vi på?

KVINNER I SKYGGEN

Historien er skrevet av menn, og kvinner har en tendens til å forsvinne mellom linjene. Vitner dette om kvinne hat, uvitenhet, eller slappe historikere ?

KLEOPATRA, KURTISANEN

De fleste kjenner Kleopatra som ei egyptisk dronning, som en skjønnhet og elskerinne for romerske hærførere. Hun er blitt kaldt kurtisanerdronningen, noe som gir oss et heller skjevt inntrykk av henne. Mannlige historikere har basert sine beskrivelser av henne på grunnlag av det datidens fiender av Kleopatra mente om henne. Når vår tids såkalte vise menn ikke har giddet å ta historien bedre i øyesyn, er det forståelig at man ikke får videre tiltro til at kvinner har hatt, eller kan ha lederstillinger.

HVOR ER VI ?

Kvinner har siden tidenes morgen alltid utgjort halvparten av befolkninga. De har født unger, amma og oppdratt dem, vaska klær og hus, lagd mat, pløyd jorder, stelt gamle og sjuke. I tillegg til det huslige arbeidet har de vært klanledere, prestinner, lærere, politikere, forretningsdamer og krigere.

Kvinner har vært med på å utvikle samfunnet enda så underlig det høres ut. For hvor er kvinnene blitt av i historien? Hvor er skolebøkene og oppslagsverket som like grundig som de

omtaler Marco Polos reiser og Jesus, forteller oss om keiserinne og politiker Theodora, eller kvinnenens viktige rolle under den franske revolusjon?

VÅR HISTORIE, ET SELVSTUDIUM

Ingen lærer oss jenter om vår historie. Vil vi bekrefte den mistanken vi har om at vi alltid har betydd mer enn det lille som er notert ned om oss, må vi spore opp kunnskapen selv.

Opp gjennom tidene og fram til i dag er det stort sett menn som har skrevet vår historie. Som menn har de hatt adgang til utdanning og studier som har gjort dem i stand til å formulere deres historiesyn. Som vi vet er vest-europeisk tenkning påvirket av greske filosofer som for eksempel Aristoteles. Aristoteles mente kvinnen var et ufullstendig menneske, at mannen skulle styre og kvinnen styres.

MANNSDOMINERT MANNE-HISTORIE

Man kan ikke anklage historikere for kvinnehat eller for å ville hviske ut kvinner fra historien da de så sjelden beskriver betydningsfulle kvinner, og "det svake kjønns" situasjon. På grunnlag av det liv man lever, oppfatter man samfunnet forskjellig, og menn og kvinners syn på hva som er viktig og interessant kan variere. I den mannsdominerte verden vi lever i, forteller den mannsdominerte historien oss om store riker, (styrt av) mannlige hærførere, konger og keisere, prega av makt-kamper og krig. Dette er så avgjort ikke uviktig. Det hjelper oss til å forstå hvorfor verden i dag er som den er. Dette unnskylder riktignok ikke de talløse mannlige historikere for å ha satt oss i skyggen av historiens gang. Vi jenter kan til tider føle oss ubetydelige når vi ser hvor lite spalteplass som er via våre formødre.

For å skjønne hvor viktige vi jenter er må vi lære om den betydningsfulle rollen vi alltid har spilt.

DRONNING OG REGENT

I år 1 før kr. besteg den 18 år gamle Kleopatra Egypts trone sammen med sin mann, hennes ti år gamle bror. Søskenekteskap var blant de kongelige vanlig, det hevet dem over vanlige mennesker og gjorde dem mer lik gudene.

Kleopatra var derimot ikke begeistret for dette ekteskapet, og Cæsar ble i dette tilfellet hennes redning. Han kom til Egypt i år 48 f.kr. med det mål å gjøre det mektige riket til romersk provins. Kleopatras mann ble drept, og erstattet med en enda yngre bror som ser ut til å ha spilt liten eller ingen rolle i dynastiet. Kleopatra var en-rådene. Riktignok oppstod det et kjærlighetsforhold mellom hærføreren Cæsar og dronningen, men det er ikke på grunn av dette at Cæsar aldri fikk nådd sitt mål. Kleopatras forhold til Cæsar var et ledd i hennes dynastiske politikk, og med sin makt, intelligens og politiske begavelse lyktes det henne å bevare Egypt selvstendig.

KLEOPATRA KUNNE, VI KAN

Kleopatra var totalt ulik de kvinner vi, hvis vi er heldige, hører om i det klassiske Athen. Hun hadde mer politisk makt enn det noen romersk kvinne hadde hatt eller noen gang ville få. Til tross for dette er det få som kjenner den virkelige historien om henne eller hennes mindre frie medsøstre.

Nå i 1994 er det virkelig på tide at vi jenter får lære vår historie, bevise at vi alltid har kunnet og alltid vil kunne mer enn å stå på kjøkkenet !

BOTHILD NORDSLETTEN

Kleopatra var dronning i Egypt ved begynnelsen av vår tidsregning

Rød★Ungdoms pinseleire 1994

Det blir arrangert pinseleire på Østlandsområdet, sør/vest-landet og i Trøndelag

- ☐ Jeg vil være med på Rød Ungdoms pinseleir
- ☐ Jeg vil ha informasjon om Rød Ungdoms pinseleire

Navn

Adresse

Postnr/sted

Alder Tlf

Slippen sendes: Rød Ungdom
Gøteborggata 8
0566 Oslo

Du kan også ringe Rød ungdom på tlf: 22 37 73 50

Kvinnekamp på 90-tallet

MASSASJE
BADSTUE
SOLARIUM
ÅPNINGSTIDER:

Kampen mot prostitusjon kommer bare til å bli viktigere i tida framover. Den generelle forjævlingseringa av samfunnet tvinger stadig flere kvinner inn situasjoner der det å prostituere seg blir den eneste muligheten som finnes. Derfor er kamp for sosial trygghet, mot arbeidsløshet og for behandlingsplasser for narkomane også kamp mot prostitusjon.

Helt naturlig

Alle veit at menn er sterkere og mer aktive enn kvinner. De er dessuten klokere, mer aktive og dominerende enn det svake kjønn. Ta for eksempel sjimpansene. De har en lederhanne som har flere koner. Konene

Konklusjonen er at det naturlig at menneskehunner underkaster seg menneskehanner. Men hvorfor ser vi alltid store sterke hanner og svake underdanige hunner i naturen? Hva er det som setter rammene for hva som er "naturlig" og hva som er unaturlig? Er det naturen, eller er det sånn at vi speiler naturen i et samfunn skapt av mennesker?

DELE MENNENE

Forholdet mellom kjønn i dyreverdenen er fascinerende. Dersom vi ønsker å bevise en påstand, er det en enkel metode å trekke paralleller. La oss ta orrhøna for eksempel. I forbindelse med en bok hun hadde skrevet, sa engang Karin Moe: "Få menn er attraktive for kvinner i dag. Derfor velger kvinnene å dele på de mennene som er noe." Hvis dette er riktig, kan orrhønene rope til sine menneskelige søstre; "Velkommen etter!" For orrhøns har nemlig fulgt denne praksisen siden tidenes morgen.

Forskere har observert at på en orrhøneleik har ikke alle hannene samme mulighet til å få snøret i bann. Noen orrhaner har mer draget enn andre. Men hva er det de utvalgte orrhanene

har, som de andre mangler? Bruser de mer overbevisende med fjæra? Bobler og kakler de mer maskulint og sexy enn de andre? Har de flottere halevifte?

Noe måtte det være, mente forskerne, som gjorde noen orrhaner til de rene Don Juan'er, mens andre ikke ble verdiget et blikk. Problemet var uløst, helt til en forsker kom på at de kanskje rett og slett hermet etter hverandre. Dette fikk mye støtte gjennom observasjon. "Hønene synes at hanner med andre høner ved sin side er mer tiltrekkende." som de het det i en rapport i tidsskriftet "Nature".

MANGLENDE SØSTER-SOLIDARITET?

Noen vil kanskje si at denne typen oppførsel viser en beklagelig mangel på søstersolidaritet. Når en kvinne først har fått seg en mann, bør hun få ha ham i fred. I så måte opptrer fasanhunner mer korrekt. Når de har funnet en far til sine barn, jager de nådeløst bort andre fasanhunner som kommer og vil dele. "Det ser ut som de gjør det på pur faenskap" skriver den mannlige, vitenskapelige forfatteren. Han mener at korrekt oppførsel

føder barn, og mannen leder og skaffer mat. Alle adlyder og er avhengige av hans lederskap. Og skulle han forsvinne kommer det en ny stor hanne og tar over.

for fasanhunner er å dele den mest virile fasanhannen med sine medsøstre.

Men orrhønene deler, tilsynelatende uten sjalusi. Hvorfor velger orrhønene å dele på en elsker? Forskerne svarer, fornuftig nok, at det å prøve ut og vurdere hannene riktig har sine omkostninger. Du må bruke tid på å observere dem, verdifull tid som ellers kunne ha vært brukt til å skaffe seg mat og å komme i form før egglegging og barnepleie. Å herme etter andre hanner, er en snarvei til å finne en hanne av god kvalitet. Dermed reduseres kostnadene ved å velge.

DYRT Å VELGE MANN

Kostnadene ved å velge har ikke vært målt hos kvinner. Men de er betydelige, både i form av arbeid, penger, tankevirksomhet og følelser. Tida kunne vært brukt til mer fornuftige og givende ting enn å se på mannfolk som bruser med fjæra dag ut og dag inn.

I orrhønenes praksis vil noen sikkert kunne finne argumenter for at polygami er en kvinnevennlig institusjon som gjør det mulig for kvinnene å dele på den "beste" mannen. En del mormonere i USA begrunner sin polygame livsform nettopp slik: Det er en plikt for gode mormommenn å stille seg til disposisjon for flere kvinner.

Tendensen til å herme er ikke ukjent blant menneskehunner. Mange kvinner synes omsvermede menn er mer tiltrekkende enn menn uten beundrerinner. Kanskje er det orrhønevisdom som slår igjennom?

Men kvinner oppfører seg også ofte som fasanhunner. Det er sikkert mulig å pønse ut en biologisk forklaring på fasanhunners oppførsel også. Kanskje er det for å sikre en større genetisk variasjon i neste generasjon?

SJALU JORDEKORNHANNER

Vitenskapen prøver å forklare mye av dyrs adferd utifra at de oppfører seg som de gjør for å sikre at deres egne gener skal danne grunnlag for artens videre utvikling. Dette fører til mye dramatik i kjærlighetslivet. Jord-ekornhanner i Idaho er de rene parodier på sjalu ektemenn. De sliter seg ut på å passe på at de hunnene de har parret seg med ikke skal ha kjønnslig omgang med andre jordekorn. Slik forsikrer de seg om at deres egen sæd og genmateriale ikke blir utkonkurrert.

Vi ser en sjalu fasanhunne og jordekornhann. Og vi tenker at når alt dette finnes i fugleverdenen, da må det være naturlig for oss mennesker også. Men i virkeligheten tolker vi ikke menneskene utifra naturen, vi tolker naturen utifra mennesket. Naturen sjøl har et uendelig antall variasjoner når det gjelder kjønn og forhold mellom hanner og hunner.

La oss se litt på fiskene. De var de dyrene som kom først, så de må være mer naturlige enn noen! I essayet "Big fish, little fish" stiller naturhistorikeren S.J. Gould spørsmålet: Hvorfor finnes mannen? Hans eget svar på spørsmålet, er at tokjønnet forplantning skaper større genetisk variasjon enn enkjønnet. Slik er det større sjanse for at noe av avkommet skal bli bra. Dersom hankjønnet ikke fantes måtte hunnkjønnet klone seg sjøl i det uendelige. Altså krever genetisk variasjon at det finnes både et hankjønn og et hunkjønn.

MASKULINE CELLEKLUMPER

Men kunne det ikke greid seg med en liten maskulin celleklump som tok seg av befruktningen, og så ferdig med det? Hvis hankjønnetts eneste oppgave er å delta i befruktningen, hvorfor gidder da naturen å gjøre seg sånn flid med dem? Gould oppsum-

merer at dette spørsmålet ville vært vanskelig å svare på hvis evolusjonen bare arbeidet til fordel for arter eller grupper. Men Darwins teori om det naturlige utvalg framhever at evolusjonen grunnleggende sett er en kamp mellom individuelle organismer for å overføre sine egne gener til framtidige generasjoner. Det naturlige utvalg virker dermed på individnivå. Når mannen eksisterer som et eget, utviklet individ, er det altså utelukkende for sin egen fornøysels skyld.

Det finnes også arter som har valgt å beholde hannen på celleklumpstadiet. Gould beskriver en dypvannsfisk der hannen er bitteliten og tilbringer hele sitt voksne liv hengende fast i den langt større hunnen. Blodomløpet til hannen og hunnen blir ett, og hannen får all næring gjennom hunnens blod. Hannen er fullstendig avhengig av hunnen, og bidrar bare med sine sædceller. Enkelte kyniske damer vil kanskje si at det ikke er nødvendig å gå til dypvannsfisk for å finne slike forhold.

MENN ER RARITETENE

Mannssjåvinister har i uminnelige tider levd høyt på å henvise til naturen. Kvinnefrigjøring er unaturlig fordi det strider mot forholdene mellom kjønnene i dyreverden. Vi kan bare fantasere over hva som ville vært ansett som naturlig dersom kvinnene hadde dominert vitenskap og samfunn. For som Gould sier: "Disse dypvannsfiskene representerer uansett bare den ekstreme enden av det som er det vanlige mønsteret i naturen - små hanner som spiller sin rolle i evolusjonen som sædkilder. Det er vi menneskehanner som er raritetene."

KAIA STORVIK

Hos mange fisker er menn bare en celleklump uløselig knyttet til hunnen. Med andre ord, akkurat som hos menneskene

Kverk de Klerk

En uke før, fredag 10. desember, da de Klerk skulle mottafredsprisen fant endel antiapartheid-aktivister i Oslo ut at det ikke ville bli noen demonstrasjoner mot de Klerk.

Fellesrådet for det sørlige Afrika (FsA) skulle riktignok arrangere en demonstrasjon til støtte for Nelson Mandela, mende ville ikke kritisere de Klerk

Vi mente derimot at det var viktig å konfrontere de Klerk, som er den øverste representanten for det hvite maktapparatet i Sør-Afrika og tromma sammen til demonstrasjoner.

Myndighetene i Sør-Afrika, med de Klerk på toppen, er ansvarlige for 18 000 drap siden 1988. Selvom de værsteraselovene forsvinner, forsvinner ikke rasismen. Selvom de svarte får lov til å eie jord, vil det fortsatt være de hvite som eier jorden. De Klerk er den fremste representanten for det rasistiske mindretallet i Sør-Afrika, og fortjente ingen fredspris.

Den 10. desember ble det arrangert to demonstrasjoner. En under prisutdelingen og en om kvelden.

Under prisutdelingen samlet det seg ca. 30-40 demonstranter, ca 40 snut

og ca. 50 pressefotografer fra forskjellige land utenfor rådhuset. Demonstrantene sto å frøys i 15 minus, mens presse fra hele verden intervjuet og tok bilder. Selv om vi ikke var så mange, greide vi å vise at det fins motstand mot de Klerk i Norge.

POLITIPROVOKASJONER

Demonstrasjonene om kvelden samlet ca. 100 folk. Selvom oppmøtet ikke var så stort, var det stor stemning. Dette til tross for at politiet prøvde å provosere fram slagsmål ved å sperre av demonstrasjonen for å hindre folk å delta.

I og med at vi ville demonstrerte mot

de Klerk, og at politiet var 200 stykker, gjennomførte vi demonstrasjonen uten å la oss provosere. Hvilket gjorde demonstrasjonene til en seier foross, og et nederlag for de Klerk og politiet.

At demonstrasjonen var vellykket også internasjonalt kunne vi lese i VG 15.12. Der sto det at de Klerk har holdt en tale i Sør-Afrika hvor han skjeller oss ut for å ha forsøkt å ødelegge hele sermonien. Noe vi virkelig håper vi klarte.

Aldri har vi vært så sinte!

I 70-åra var det opp og fram for alle kvinner. På 80-tallet begynte det store tilbakeslaget for kvinners rettigheter. Men nå legges kursen om på nytt. En ny generasjon jenter fører en ny kamp for kvinnefrigjøring.

Kampen mot toppløsbarene har vært med på å skape en ny militant kvinnebevegelse

I de siste åra har toppløsbare åpnet på mange steder i stort sett alle større byer i Norge. Kampen mot disse har på mange måter vært med på å skape en mer militant kvinnebevegelse, som er villig til å knuse noen toppløsbare for å lage omelett. Militant, fordi kvinneundertrykkinga er så tydelig. Og det er enda tydeligere, at dersom ikke jenter i alle aldre tar sakene i sine egne hender, er det ingen som gjør noe. Politiet griper ikke inn. Departementet lager lover som gjøre at kvinnelige servitører som tidligere serverte i bar overkropp nå må ha på seg bittesmå, gjennomsluktige bh-er.

MYTEN OM DEN LYKKLIGE HORA

De som står bak denne grove fornæringa av kvinner, opplyser at dette dreier seg om kvinners egne valg. Damene liker det de gjør. Og vi som er for likestilling og slikt, må da være for at kvinner skal ta sine egne valg? sier de. Mens de underbetaler unge jenter, som er ansatt på 6-ukers kontrakter, og må dyppe puppa sine i ølen til ekle fulle menn for å få driks. Men lykelige er de, ihvertfall om vi skal tro VG og Dagbladet... Illusjonen om den lykelige hore gikk i knas for lenge siden. Mon tro når disse følger etter.

Kampen mot toppløsservering er dessuten en kamp mot fornæring av alle kvinner. Toppløsserveringa er endel av et helhetlig angrep på kvinner som har som mål å ta fra oss de rettighetene vi har kjempa fram opp igjennom tida. Toppløsservering deler opp kvinner og selger dem. På billigsalg til alle mannfolk som har lyst på.

DU SKAL FÅ MIN GAMLE BH..

Det har vært flere typer aksjoner mot toppløsservering. En aksjonsform var

hvordan vi skal se ut. Den forteller oss også hvordan vi skal oppføre oss. Derfor bruker H&M bilder som like gjerne kunne vært i et vanlig pornoblad i sine kampanjer.

PASSIVE KVINNER

Kvinnen utstråler passiv underkastelse. Hun har ingen ønsker sjøl, bortsett fra å gjøre akkurat det du vil. Denne reklamekampanjen er selvfølgelig henvendt til gutter. Kjøp undertøy i julegave til kjæresten din, og få en villig og underdanig kjæreste. Men den henvender seg også til jenter, og spiller på jenters komplekser. "Kjøper du ikke vårt undertøy, blir du ikke sånn som henne. Og da er du ikke bra nok." Og det er et faktum at jenter med dårlig sjøltillitt og store komplekser kjøper mer klær og sminke enn de jentene som har det litt bedre med seg sjøl. Og jo mer uoppnåelig kvinneidealet er, jo flere komplekser får vi. Og jo mer kjøper vi.

Mange lo av jentene som utrettelig reiv ned plakater. Men da reklameselskapet som ledet kampanjen tapte flere hundretusen på litt over en uke, forstummet latteren. Mange jenter som sto sammen påførte undertrykkerne et økonomisk tap. Neste år blir det kanskje ikke like lett å finne et reklameselskap som vil påta seg julekampanjen til H & M.

BORDELLER

Bordeller var det lenge ikke særlig mange av i Norge, i hvertfall var de veldig skjulte. Men også det har kommet i løpet av de siste åra. Mange har forsøkt å anmelde bordellene, men så lenge det ikke kan bevises at det er en hallik som står bak, er det ikke ulovlig med prostitusjon i Norge. Det er fullstendig legalt både å kjøpe og selge sex. Mange beboerorganisasjon-er har reagert, de aller færreste vil at barna deres skal treffe horekunder på vei til og fra skolen. Folk fra lokalmiljøet har stått vakt utenfor bordellene, og tilsnakket alle som skulle inn. Dette har ført til at det ved flere bordeller har dukket å brutale slåsskjemper som har truet aksjonistene utenfor. En annen gruppe, som stort sett består av yngre jenter og gutter og kaller seg bordellknuserne har også vært aktive. De har knust vinduer og spraya på bordeller.

HOREBUKKEN DAGBLADET

Bordellene har åpent annonsert i aviser og nærradioer, med tekster som "Salong Nathalina. to deilige mulatter som venter på DEG. Her er det du som setter grensene". Dagbladet var lenge den viktigste annonsøren for disse "salongene". Men etter mange store media-oppslag, som følge av aksjoner mot bordellene og protester fra de

ansatte i Dagbladet, ble de nødt til å kutte ut annonsene. Dette fører til milliontap for avisen, og er nok et tegn på at det nytter.

Kampen mot prostitusjon kommer bare til å bli viktigere i tida framover. Den generelle forjævlighetsinga av samfunnet tvinger stadig flere kvinner inn situasjoner der det å prostituere seg blir den eneste muligheten som finnes. Derfor er kamp for sosial trygghet, mot arbeidsløshet og for behandlingsplasser for narkomane også kamp mot prostitusjon.

KVINNERS SEKSUALITET

Synet på kvinners seksualitet har også forandra seg merkbart de siste åra. Det tok mange, mange år før verden ville vedkjenne seg kvinnelig seksualitet i det hele tatt. Men den presset seg på. Da det viste seg at den ikke kunne skjules lenger, var det en eller annen som kom på den geniale ideen at vi snur det hele på hodet. I dag skal kvinner til enhver tid være villig til å ha sex.

En kvinne som ikke kaster seg over sin elskede, på T-bane stasjoner og andre spennende steder for å utføre hasardiøse seksuelle eksperimenter, er ingen ekte kvinne. Og ikke bare skal de være villige til det, de skal elske det. De skal få utallige kjempeorgasmer, som skal komme med bulder og brak, som perler på en snor. Cupido som påstår de er erotiske, og like mye for kvinner som for menn, fyrer aktivt opp under myter om kvinners orgasme.

"Min kone vred på seg, og stønnet som en skjøge, så jeg slo henne til hun

ble stille" er et sitat fra en prest i Norge før. "Det verste jeg veit er damer som bare ligger der, uten å røre på seg eller lage en lyd" sier kameratene mine til meg. Gutter kan gjøre som de vil. De liker sex, enten de stønner eller ikke, og de trenger ikke bevise orgasmene sine.

KVINNER TIL FOR MENN?

Når du kan lese om seksualitet i ukeblader for kvinner, dreier deg seg stort sett om en ting, nemlig hvordan han og du skal få det bedre sammen, hvordan du skal forføre han, hvordan du skal skape spenning i deres forhold. Når Det Nye skulle liste opp 10 ting om hvordan kvinner skulle få et bedre seksualliv med partneren sin, var det to punkter som handlet om at kvinner burde ha munnsex med partnerne sine. Det at han elsket å komme i munnen din, var viet et eget punkt. Dette sier mye om kvinners seksualitet. Til og med i ukeblader for og av kvinner, settes mannens seksualitet så til de grader i sentrum. Ville du kunne finne en tilsvarende liste i "Vi Menn" der kvinners seksualitet er satt i sentrum? Neppe.

Kvinner er ikke likestilt med menn. Det blir ikke færre toppløsbare, og bordeller av seg sjøl. Kvinneidealet blir bare mer og mer uoppnåelig. Vi bestemmer mindre og mindre over vår egen kropp.

Lenge har vi tålt og lidd. Vi gjør det ikke lenger. Aldri har vi vært så sinte, og aldri har vi vært så sikre på å vinne.

KAIA STORVIK

Bordellknuseraksjonene i Oslo i 1993 ble flere og flere. Etterhvert ble også de militante aksjonene mot enkelte bordeller så omfattende at de ble lagt ned.

REBEL

Kvinnekampen gjelder ALLE!

Hva er kvinnekamp? Hva står kvinnekampen om? Er det en kamp for LIKESTILLING med menn? Handler det om å få flere kvinnelige toppsjefer, med kvinnelig statsminister som det endelige beviset på at nå er alt er bra? Er det en kamp for all makt til kvinner og alle menn til Sibir? Eller er det en kamp for KVINNEFRIGJØRING, mot hele det kapitalistiske systemet?

Den borgerlige kvinnebevegelsen har satt likestilling mellom menn og damer som mål for kvinnekampen. Men for at likestilling skal bli virkelig, og ikke bare en lov, må jo hele den kjønnsdelte arbeidsdelinga (damer tar oppvasken og blir reingjøringsdamer, mens menn blir rørleggere og mekker bilen) avskaffes og dermed hele kapitalismen. Dette vil ikke den borgerlige kvinnebevegelsen skjønne, fordi da kommer deres interesser som kvinner i konflikt med interessene deres som en del av borgerskapet.

LIKESTILLING ER IKKE FRIGJØRING

Dette betyr at borgerlig-feministene aldri kan føre en politikk som vil føre til virkelig frigjøring. Hvis de er heldige blir de en reformistisk bevegelse som kan føre til flere Gro Harlemer og flere kvinner i borgerskapet. Borgerkvinnene vil som oftest sabotere for viktige kvinnekrav når disse rammer de rike for hardt. Allikavæl kan vi faktisk samarbeide med disse damene (og dem som er enige med dem) i noen kamper. Fordi kvinneundertrykkinga rammer alle kvinner på tvers av klasse, er det mulig og riktig å lage breie allianser

blant alle typer damer. For eksempel i kamp mot porno og toppløsbare.

Den fornedringa som pornoen er, er en hån mot alle kvinner. Damer fra alle klasser blir voldtatt og mishandla som et resultat av samfunnets kinneforakt, og et hvert sexistisk overgrep mot enhver kvinne er et overgrep mot alle kvinner.

HVOR KOMMER KVINNEFORAKTEN FRA?

Når man jobber med kamp mot for eksempel porno og ønsker å få slutt på kvinneforakt og salg av kvinnekroppen MÅ man på ett eller annet tidspunkt stille seg de store spørsmåla. Hvor kommer kvinneforakten fra? Hva er årsaken til kvinneundertrykkinga? Hvordan skal vi få en slutt på det? Og da er det mange feller å falle i. "Alle menn er født onde! Det er årsaken. Drep alle menn!" eller "Problemet ligger hos kvinnene. Vi er for redde for å ta utfordringer, vi må bli flinkere til å klatre i systemet. En holdningskampanje, eller lovendringer som gjør det lettere for damer å bli sjefer hadde vært fint." Ikke la deg lure!!! Kampen mot kvinneundertrykkinga, for full kvinnefrigjøring, må rette seg mot kapitalismen som system.

ET SPØRSMÅL OM KLASSE

For å forstå årsakene til kvinneundertrykkinga i Norge i dag, er det nødvendig å forstå kvinnes situasjon under kapitalismen.

I Norge går hovedmotsigelsen mellom borgerskapet og arbeiderklassen. Borgerskapet utbytter arbeiderne og andre arbeidsfolk. Kvinnelige arbeidere; reingjøringsdamer, hjelpepleiere, Freia-damene o.s.v., blir undertrykt av borgerskapet som deler av den KLASSEN de tilhører. I tillegg til det, blir kvinnene undertrykt som KJØNN; borgerskapet undertrykker kvinner, og menn undertrykker kvinner. Kvinnekampen må rettes mot begge typer undertrykking,

men hovedstøtet må rettes mot borgerskapet. Uten at borgerskapet styrtes, er det ikke mulig å oppnå full kvinnefrigjøring.

NØDVENDIG GRATISARBEID

Kapitalismen er avhengig av kvinners gratis omsorgs- og husarbeid for at arbeiderne skal komme reine og mette på jobb om morran. Her kommer familien inn. Familien som institusjon er en av grunnsteinene i kapitalismen. Den framstår som en sosial organisering som kvinnene sjøl velger, frivillig.

I virkeligheten er familien en "buffer" (støtdemper) mellom enkeltmennesket og det økonomiske syste-

met. Den har ansvaret for å forsørge de som ikke har egen inntekt, den tar seg av sjuke, gamle, unger og alle andre som trenger pleie, uten at det koster borgerskapet ei krone, den gjør det mulig å gi "kvinnelønn" til kvinner, og "forsørgerlønn" til menn.

De viktigste strukturene som hindrer kvinnes "likestilling" innenfor kapitalismen er:

FAMILIEN

Familien er en av grunnsteinene i den kapitalistiske økonomien. Innafor familien utføres en stor del av samfunnets samla arbeid, ved at kvinnene gjør omsorgs- og husarbeidet. Dette arbeidet gjør de helt gratis, og sparer

dermed kapitalistene for drøssevis med penger. Det at familien er et privat forsørgelsessystem gjør at noen arbeidere (menna) blir betrakta som “forsørgere”. Kvinner som er yrkesaktive blir betrakta som “tilleggsarbeidskraft”.

Lønna til “forsørgerne” og “tilleggsarbeiderne” skal til sammen dekke en families utgifter. Derfor blir kvinners lønn ei “spe på lønn”. Dette rammer alle kvinner, ikke bare de som lever i en familie, og gjør at damer som bor aleine eller som er aleinemødre har jævlig dårlig råd.

I tillegg til at familien påvirker arbeidskraftas verdi, er den en støtdemper mellom enkeltmennesket og det økonomiske systemet. Den tar seg av folk som ikke har egen inntekt; unger, gamle og sjuke, og når arbeidsfolk må “ta et tak for den norske økonomien”, ved å få lavere lønn eller mer overtid, kan dette delvis taes igjen med mer gratis arbeid fra damene i familien.

Hvis familiesystemet skulle avskaffes innafor kapitalismen, måtte alle, både kvinner og menn sikres trygge arbeidsplasser med ei lønn å leve av. Det offentlige måtte overta det enorme private omsorgs og husarbeidet eller dette måtte organiseres som kapitalistisk vareproduksjon og salg av tjenester. Dette strider imot kapitalismens mål, som er maksimal profitt, og som driter i uproduktive folk (gamle, sjuke o.s.v.). Familiesystemet tjener borgerskapets interesser, og borgerskapet er den viktigste krafta for å opprettholde det. Derfor blir det umulig å oppløse familien som institusjon uten å for å si det pent “oppløse” borgerskapet.

DEN KJØNNSBESTEMTE ARBEIDSDELINGA

Dette er en annen av de viktigste metodene borgerskapet bruker for å undertrykke kvinner, og tjene penger. Arbeidsmarkedet er delt inn i kvinneyrker og mannsyrker. Av mannsyrker finnes det rundt 300, mens kvinner er konsentrert i ca. 30 yrker.

Over: 6-timersdag med full lønns-kompensasjon har lenge vært et viktig krav fra kvinnebevegelsen.
Under: Kapitalismen er avhengig av at kvinner utfører gratisarbeid i hjemmene, tilsvarende flere milliarder i året.

Venstre: 8. mars er en dag som også brukes til å markere solidaritet mellom kvinner på tvers av landegrensar.

Midten: Likestillingens budskap, er at vi blir frigjort bare vi har en jobb hvor vi bruker hjelm.

Høyre: Dagens fattige arbeider er kvinne - og gjerne aleineforsørger

Dessuten er det slik at det fins kvinnejobber og mannsjobber innafor ulike yrker, med menn som overordna. (I en butikk er for eksempel lagerassistent en typisk mannsjobb og det å stå i kjøttdisken en kvinnejobb.

Lønna vil som oftest være høyere for mannsjobben sjøl om jobbene ikke egentlig krever forskjellig kompetanse, utdanning eller lignende. Mannsjobben er bedre betalt fordi det er enn mann i jobben.) Denne delinga gir menn makt over kvinners liv.,

Når vi ser på disse fakta skjønner vi at de andre “svarene” som jeg beskrev i stad ikke holder. Det er ikke menna som er hovedfienden fordi det er klassesamfunnet som gjør menn til undertrykkere. Og det er ikke kvinners manglende sjøltillit, dumhet, mangel på ambisjoner eller lignende som gjør at kvinner er konsentrert i kvinneyrker. Flertallet av kvinner er i kvinneyrker fordi det er der kapitalismen vil ha dem.

Kvinneundertrykkinga er uløselig knytta til klassesamfunnet. Og klassesamfunnet vil ikke opphøre uten at kapitalismen styrtes. Dette må ligge til grunn for en riktig kvinnekamp. Å gjøre mannen til hovedfienden er å skyte i blinde.

HVORDAN ER KVINNEKAMP KLASSEKAMP?

Å drive kamp mot EF er klassekamp fordi norsk medlemskap vil styrke det norske og det europeiske borgerskapet, mens et nei til EF vil svekke det, og det vil være en seier for arbeiderklassen. På samme måte er det med kvinnekampen ; vinner vi gjennomslag for kvinnekrav, sånn som 6-timersdagen, eller ei kvinnelønn å leve av, er dette en offensiv mot borgerskapet og en seier for hele arbeiderklassen. Ved å svekke den ideologiske undertrykkinga av kvinner gjennom kamp mot porno, kjønnsrollene eller H&M- kampanjen, styrkes både kvinners kampkraft og enheten i arbeiderklassen.

Noen gjøker (som ofte kaller seg trotskister), påstår at kvinnekampen splitter arbeiderklassen, og at en sosialistisk revolusjon nærmest automatisk vil føre til kvinnefrigjøring. Det trotskistene overser er at halve arbeiderklassen faktisk er kvinner, og at en sosialistisk revolusjon ikke kan gjennomføres med suksess så lenge den ene halvparten av arbeiderklassen er opptatt med å undertrykke den andre. Kvinnekampen er en av de sterkeste drivkreftene, både i revolusjonen og under sosialismen, i kampen for et kommunistisk ,klassesløst samfunn.

ET NYTT ØKONOMISK SYSTEM

Kvinneraseriet og kvinnekravene er grensesprengende for kapitalismen. Arbeiderklassen kan begrense kampene sine til kamper om små endringer; litt mer lønn, litt flere pauser, litt lengre ferie o.s.v.. Til spørsmålet om hvordan forbedre kapitalismen. Mens de enkleste kvinnekravene, som en oppvurdering av kvinneyrkene og nei til dobbeltarbeid, støter imot det grunnleggende ved kapitalismen og krever et helt nytt økonomisk system.

MARTE M.

Abonner på

Rød★Ungdoms avis

☐ Jeg vil abonnere på Rebell (75,- for 6 nr.)

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./sted: _____

Frimerke

Rød Ungdom
Gøteborggt. 8
0566 Oslo

Nå er Norge med i EØS

Det åpne markedet er i full gang. Gjennom hele Europa flyter en jevn strøm av varer, tjenester, kapital og mennesker. Fri flyt av mennesker betyr i realiteten fri flyt av arbeidskraft. Men det er klart det høres finere ut med mennesker. I denne artikkelen skal vi se på denne såkalte «friheten». Er det egentlig en genial metode som går ut på og utbytte og undertrykke arbeiderklassen enda hardere enn i dag?

Problemet med fri flyt av arbeidskraft er at det kan føre til sosial dumping. Det innrømmer til og med EF. Sosial dumping kunne selvsagt ha betydd mange forskjellige ting, men i EF brukes det hovedsaklig om to tilfeller. Det ene er når utenlandsk arbeidskraft hentes inne til et land for å jobbe for dårligere lønn og arbeidsvilkår enn landets egne arbeidstakere. Det andre er at bedriftseiere kan flytte sin virksomhet et annet land fordi det er dårligere lønns- og arbeidsvilkår der. Begge disse metodene er svært effektive hvis målet er å presse mer penger ut av arbeiderne dine. Reaksjonære markedsliberalister kaller dette å skape merverdi. Vi kaller det utbytting.

NORGE - IKKE ET PARADIS

Nå er det ikke sånn at sosial dumping er ukjente fenomener i Norge. Utenlandsk arbeidskraft på oppdrag har vi hatt i mange år. Norske fagforeninger har imidlertid i stor grad sørga for at disse arbeiderne har vært garantert norske lønns- og arbeidsvilkår. Disse rettighetene har ofte vært knytta sammen med selve arbeidstillatelsen.

EFs fjerde frihet forbyr slike kontrollavtaler. De ansees som diskriminerende og konkurransevridende. En del

EØS-tilhengere har argumentert for dette, og lagt til grunn at vi lenge har hatt fri flyt av arbeidstakere innad i Norden. At dette i hovedsak har vært til å leve med, skyldes at de nordiske landa har tilnærmet lik lønn og like arbeidsforhold. Allikevel har det vært en del problemer tilknytt den nordiske flyten.

TILBUD OG ETTERSPORSEL

De fleste andre EU og EØS landa stiller med helt andre forutsetninger i forhold til Norge enn f. eks. Sverige. Mange av disse landa har svært dårlig arbeidsmiljølovgivning, og ekstremt lave minstelønner. Dersom disse får flytte fritt inn i Norge på sine egne lønninger og arbeidsvilkår, kommer dette på sikt til å forverre forholda i Norge. I kapitalismen dreier det meste seg om tilbud og etterspørsel. Kapitalistene har større etterspørsel for billig arbeidskraft enn etter dyr arbeidskraft. Derfor blir trolig norske arbeidstakere nødt til å gå ned i lønn for å være med å konkurrere om arbeidsplassene.

STADIG MINDRE Å SI

Ledelsen i det norske sosialdemokratiet hevder at nasjonale lover kan hindre denne sosiale dumpinga. En påstått løsning er å innføre en minste-

lønn, enten lovveien eller gjennom trepartsforhandlinger. I Norge ville trepartsforhandlinger omfatte Staten, NHO og LO. Konsekvensen av en slik politikk blir ofte at det vedtas minstelønner, men ingen andre betingelser. Dette bidrar til å forverre andres arbeidsvilkår. Et annet problem, dersom man vedtar en minstelønn lovveien, er at den blir justert alt etter hvem som sitter med den politiske makta i landet, uten direkte påvirkning fra fagbevegelsen. Dette fører til en svekking av arbeidernes mulighet til å påvirke sin egen situasjon direkte. Det er tross alt lenge siden Arbeiderpartiet var arbeidernes parti.

GJØR HVA DU VIL!

I tillegg til dette forberedes et nytt EF-direktiv. Dette går ut på at uavhengig av eventuelle nasjonale lover og regler skal man stå fritt til å bringe med seg arbeidskraft på de betingelsene arbeidsgiveren kan presse de ansatte til å godta. Dette gjelder for alle oppdrag med under tre måneders varighet.

EØS - DREPEN FOR KVINNER I ARBEIDSLIVET?

EØS-regelverket for likelønn og likestilling i arbeidslivet er relativt likt

det norske. EØS-medlemskapet vil derfor ikke kreve endringer i den norske likestillingsloven.

Allikevel vil medlemskapet i EØS endre situasjonen for norske kvinner i arbeidslivet. De endringene som fri flyt av varer, tjenester, kapital og arbeidskraft fører med seg når den skjer på et så stort arbeidsområde som EØS, kommer det til å bety store forandringer for kvinner.

Viktige vilkår for kvinners hverdag endres når konkurransen i næringslivet skjerpes så kraftig som det er lagt opp til i EFs indre marked.

MØRKETALL

Den høye arbeidsledigheten i EF har svekket kvinners stilling på mange måter. I de fleste EF-land er den offisielle arbeidsledigheten for kvinner langt høyere enn for menn, i mange land er den dobbelt så høy. Det er også store mørketall når det gjelder arbeidsløse kvinner. I mange EF-land har massearbeidsløsheten eksistert så lenge at kvinner ikke engang gidder å melde seg arbeidsløse. Dette slår ut i at yrkesaktiviteten blant kvinner i de fleste EF-land er lang lavere enn i Norge.

Det er flere grunner til at kvinner er mer sårbare enn menn når arbeidsledigheten vokser og konkurransen om arbeidsplassene øker. Mange kvinner jobber i lavtlønnsyrker. Dessuten arbeider svært mange kvinner deltid med dårlige og uklare arbeidskontrakter. Permitteringer og arbeidsledighet vil for gjøre det umulig for mange kvinner å være økonomiske uavhengige.

PASSE UNGER, LAGE MAT. JOBBE?

Dobbeltarbeidet skjerper denne sårbarheten. Fordi kvinner har hovedansvar for husarbeid, barnepass, gamle og sjuke, har de mindre mulighet enn menn til aktiv jobbsøking, pendling og flytting.

ATYPISK ARBEID - TYPISK FOR KVINNER?

Dobbeltarbeidet fører også til at

mange kvinner ikke er ansatt i fulltidsjobb på dagtid. Den mest vanlige formen for atypisk arbeid er ulike typer deltid uten fast arbeidstid og med uklare og utrygge arbeidskontrakt.

EØS-medlemskapet betyr ikke at kvinner i Norge får det like dårlig som kvinner i EF, men det norske næringslivet utvikler seg i samme retning som næringslivet i EF. Og over tid er dette nødt til å føre til at kvinners situasjon blir forverret.

I norsk industrien er kvinner hovedsaklig ansatt i arbeidsintensive bransjer (eks: næringsmiddel- og tekstilindustrien). Flere av disse bransjene vil oppleve økt konkurranse i EØS. Vi vil trolig få se store nedleggelses og utflagginger i tida som kommer.

NEDERLAG PÅ NEDERLAG...

Norske kvinner har i det siste tiåret i stigende grad fagorganisert seg. Dette har hatt stor betydning for å bedre kvinners situasjon både med hensyn til lønn og arbeidsvilkår. EØS vil svekke fagbevegelsen stilling generelt. Kvinners stilling er mer sårbar enn menns og det er de som har mest å tape når fagbevegelsen svekkes.

EØS OG VETORETTEN

Da Stortinget sa ja til EØS-avtalen, forpliktet de seg til å innlemme ca. 1500 EU-direktiver og forordninger i norsk rett. Dette er en pakke de godtok i sin helhet. De hadde ingen mulighet til individuelt å vurdere de enkelte lovene. Selve EØS-avtalen og de forordninger som følger med må innlemmes i norsk lov akkurat slik de lyder. Når det gjelder direktiver, kan vi si nei til dem. Alle direktiver skal gjennom EFTA-landa som helhet. Og dersom de skal vedtas, må de vedtas enstemmig. I teorien betyr dette at alle EFTA-landa har vetorett. I praksis er det dessverre litt annerledes. Å svare nei til et direktiv er ikke lett.

Hele formålet med EØS-avtalen er at EU og EFTA landene skal ha ensartede regler på en rekke områder, og at de skal fortsette å være ensartede etter hvert som EU utvider dem. Dersom EFTA-landa sier nei til en direktiv, kan EU gi tilbake med samme mynt og oppheve et direktiv som er til gagns for EØS-landa.

Et annet problem er at EØS-landa ikke har like interesser. Derfor vil det også oppstå et sterkt press dem imellom. Alt dette fører til at det i realiteten vil bli svært vanskelig for Norge å si nei til noe EF-direktiv.

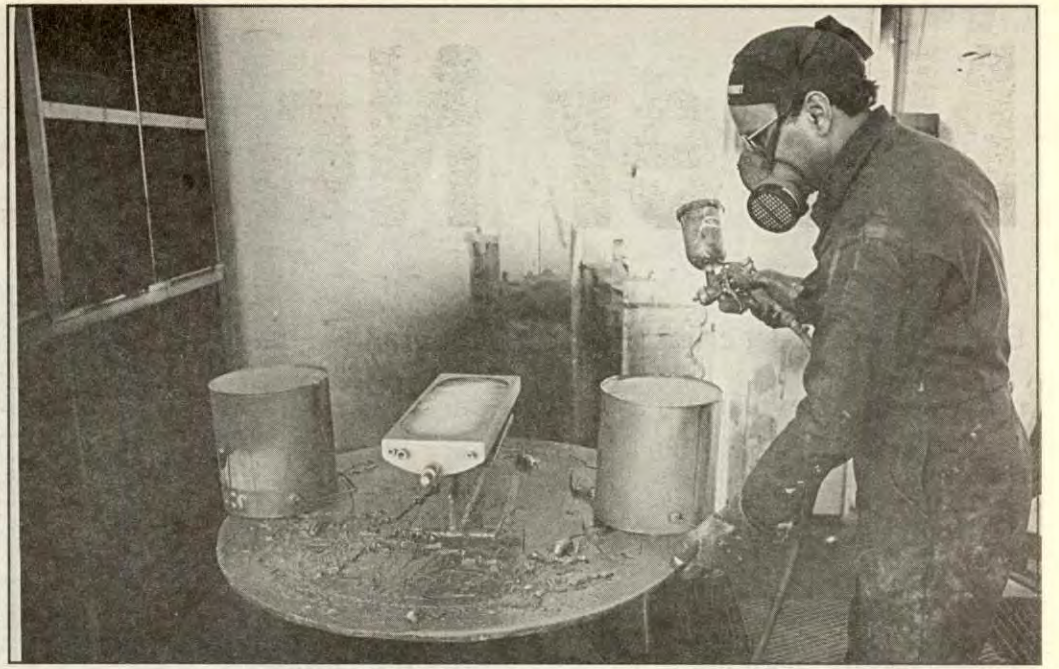
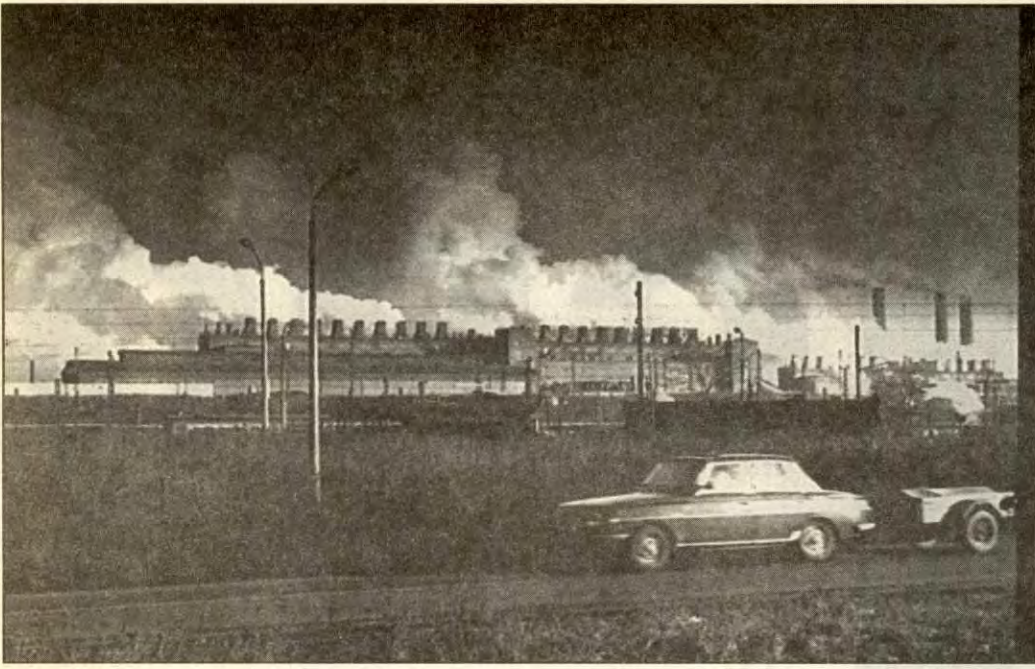
KAIA STORVIK

EØS-medlemskap vil bety at kvinners arbeidssituasjon blir mye verre.

Tilfeller som nedleggingen av hjørnesteinsbedriften Viking gummi i Askim, kommer vi til å se mer av med EØS

Tyske lærlinger i streik

I slutten av mars gikk mer enn 600 lærlinger i fire tyske byer til aksjon.

I protest mot at de blir sagt opp fra bedriftene etter endt læretid, okkuperte lærlingene

opplæringssentrene på bedriftene.

200 av lærlingene var ansatt i Telekom i Dortmund, Hagen og Bochum, de 400 andre lærlingene var ansatt i GHH (Gutehoffnungshütte) MAN, et stålkompagni i Oberhausen. Alle disse byene befinner seg i Ruhr-distriktet, det største industriområdet i Tyskland.

Til å begynne med visste ikke lærlingene i GHH MAN og Telekom om hverandre, men da de fant ut at de var flere som var i ute i samme ærend, slo de seg sammen. De begynte også å jobbe for å trekke med lærlinger fra andre bedrifter i aksjonene. Hva som skjer videre med denne saken er foreløpig umulig å si, men det som er interessant er at de slåss for de samme rettighetene som lærlinger i Norge mistet for kort tid siden.

1/3 ER IKKE MYE Å LEVE PÅ
Lærlingene i GHH MAN fikk omtrent 1/3 av vanlig fagarbeiderlønn, med andre ord var de skikkelig billig arbeidskraft. Og billig arbeidskraft er bra, det er noe alle veit. Etter tre års utdanning er imidlertid lærlingene blitt fagarbeidere, og si-

den de da ikke er så billige i drift lenger, blir de sparka.

Det eneste de tyske lærlingene har krav på, er 60% av sist utbetalte lønn, før de blir sendt til de nærmest endeløse køene foran arbeidskontorene. Norske lærlinger hadde inntil i fjor krav på automatisk ansettelse i den bedriften de var lærlinger i.

DEN SOM SLÅSS KAN TAPE

Lærlingeaksjonene i Tyskland er bare noen få av enormt mange aksjoner som foregår over hele Europa. Arbeidere, arbeidsløse, skoleelever og mange andre, viser nå at de har fått nok av nedskjæringer på skoler, nedlegging av arbeidsplasser og privatisering av sjukehus.

Lærlingene i Tyskland kjemper under slagordet: Den som slåss kan tape - den som ikke slåss har allerede tapt. Dette slagordet rommer en sannhet som flere og flere nå får øya opp for. En skjeggete tysker som skreiv bøker, sa en gang at arbeiderklassen bare har sine lenker å miste. Nedskjærings- og krisepolitikken som nå hjemsøker Europa vil at vi skal tape, men skal vi gi oss uten å kjempe?

GRO & CO SIN VERSJON

Tidligere hadde lærlinger i Norge relativt gode rettigheter. De hadde blant annet krav på 80% av fagarbeiderlønn. Samtidig med at Reform-94 gjennomføres, har også loven som gjelder lærlinger blitt forandra. Nå skal også norske lærlinger bli underbetalt billig arbeidskraft.

Den faste ansettelsen som lærlinger i Norge før hadde krav på,

er blitt endra til automatisk oppsigelse. I tillegg har kravene til den opplæringa som bedriftene skal gi, blitt slakka kraftig på. Norske lærlinger ender nå mest sannsynlig opp i samme situasjon som de tyske.

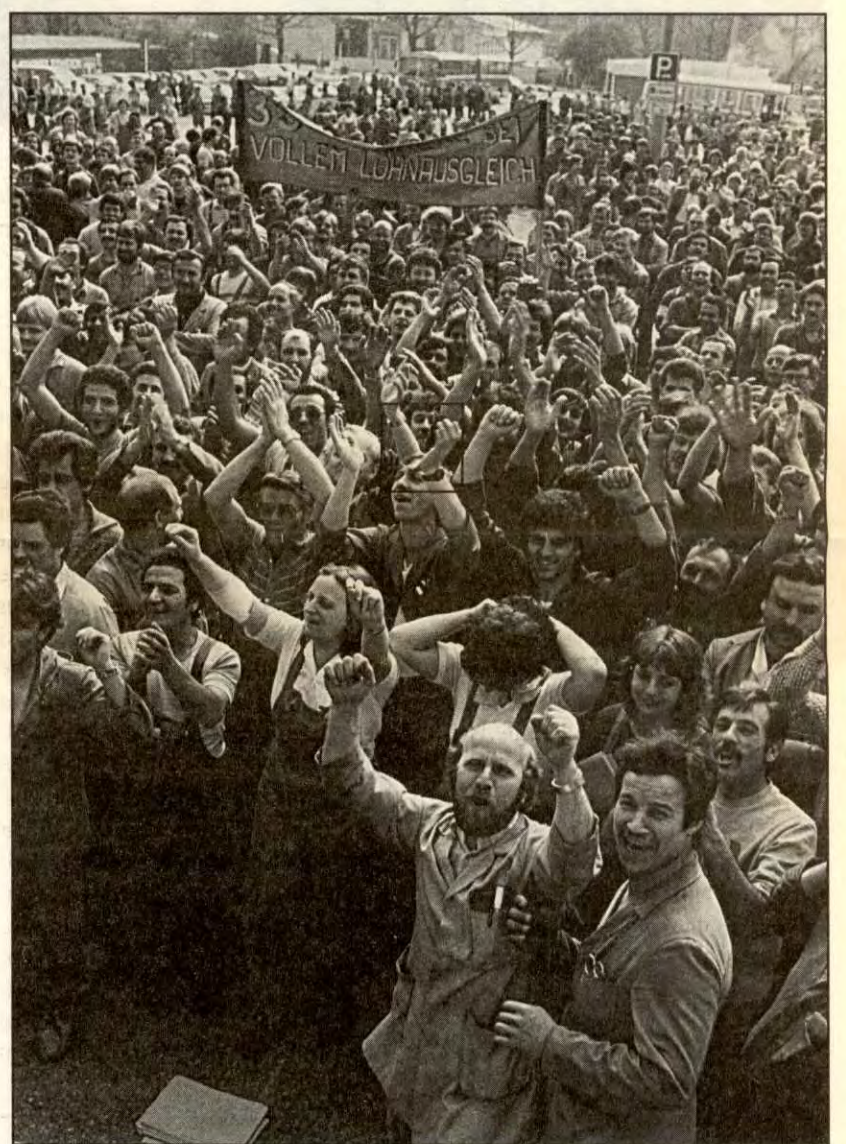
UNITED WE STAND - DIVIDED WE FALL

Bedriftslederne i GHH MAN og Telekom fikk seg en støkk, da de skjønte at lærlingene på de to fabrikkene hadde slått seg sammen. Grunnen til dette er ganske enkel: De veit at når arbeidere og undertrykte i alle land forener seg, da er det ikke så festelig å være kapitalist lenger. De ser også faren i at 400 stålarbeiderlærlinger slår seg sammen med 200 Telekomlærlinger.

Norske bedriftsledere og norske myndigheter kjenner også til de problemene som oppstår når folk står samla. Når arbeiderne finner ut hvilken kraft de faktisk har, viser den seg oftere langt større en borgerskapets. Kanskje ikke ledelsen i GHH MAN er så redde for 400 breiale lærlinger, men hva om de 2500 fagarbeiderne også går til streik, hva da?

Aksjonene i Tyskland er et eksempel til etterfølgelse. Kapitalistklassen snakker om at den politikken de fører er nødvendig for at vi i framtida skal ha det bra. Men det er ikke de som skal bestemme over framtida, det er det vi som skal gjøre!. Den som slåss kan tape - den som ikke slåss har allerede tapt.

KIM

Bedrifteierene er kanskje ikke så redde for 400 lærlinger, men hva når de 2500 fagarbeiderene også går til streik

RØD★UNGDOM

- ☐ Jeg vil ha informasjon om Rød Ungdom
- ☐ Jeg vil gå på Rød Ungdoms studiesirkel
- ☐ Jeg vil bli med i Rød Ungdom
- ☐ Jeg vil gå på Rød Ungdoms bøllekurs (for jenter)

Navn _____
 Adr _____
 Postnr/sted _____
 Alder _____ Tlf _____
 Skole _____

Sendes:
 Rød Ungdom
 Gjøteborggata 8
 0566 Oslo

Over: Den ene løgneren fører til (Foto: Victor Dimola)

Nå må ingen tro at det er vanskelig å se hvorfor denne myten er rotfesta i det norske folk. Det er heller et spørsmål om hva våre kjære politikere bygger på når de serverer oss sine taler om kampen mot de "lovløse" innvandrerne.

LØGN.

Våre politikere skaper en løgn. Jeg sier at de "skaper den" fordi de ikke direkte uttaler den men de bygger opp under den med sine utsagn, og ikke minst bygger de sine utsagn på den. Denne løgneren er det bilde du og jeg sitter igjen med av våre nye landsmenn: Hvilke problemer de "fører" med seg, hvorfor problemene oppstår, og hvordan vi skal løse dem.

FREMMEGJØRING

En typisk måte å underbygge rasismen på er fremmedgjøring. Dette er et viktig element ved politikernes løgn: De isolerer innvandrere som annerledes, eller mer presist; de går tydelig utifra at de er fundamentalt forskjellige. (Innvandrere må her leses som folk med mørk hudfarge, eller en annen kulturell bakgrunn.)

LØGNENE

Jeg konkretiserer: Et typisk krav fra norske politikere er at innvandrere må settes godt inn i norsk lov og norsk kultur. Hensikten er å forebygge kriminelle handlinger begått av innvandrere. Insinuasjonen er klar: "Innvandrere begår kriminelle handlinger fordi de ikke vet bedre"(!??) Jeg spør da; finnes noe land, eller noen kultur, hvor det å stjele, å voldta, å bruke vold er lovlig? Nei, selvfølgelig ikke, og det er heller ikke tilfelle at man blir kriminell av å ikke kjenne det norske lovverket ved tekst, verken om man er utlending eller nordmann. Utsagnet vitner derimot om at politikere enten ikke har forståelse for, eller bevisst overser, at kriminaliteten er uløselig knytta til samfunnet (systemet). Kravet om jusopplæring bunner med andre ord ut i

å være et uttrykk for total feilforståelse, eller forkastelige og rasistiske baktanker.

Eksemplet ovenfor er langt fra enestående. Det faller inn i en lang rekke av liknende utsagn. Utsagn som bygger på at utlendinger nødvendigvis er forskjellige fra oss, og at det er årsaken til problemer. Blant annet kommer dette igjen i utsagn som at: "Liten eller ingen integrering av innvandrere, ensidige innvandremiljøer, og manglende norskkunnskaper fører til kriminalitet." Dette kan være et utsagn man lett kan nikke bekræftende til, men som likevel mild sagt må sies å være en omskrivning av virkeligheten. Det er ikke slik at man blir kriminell av å holde på sin opprinnelige kultur når man kommer til et land, ei heller blir man mer kriminell av å bo sammen med folk fra egen kulturkrets, eller av manglende språkkunnskaper. Selv om kjennskap til språket kan være nøkkelen til å kunne overleve i et samfunn, om du ikke kan betale deg fram i livet.

SYSTEMET HAR ANSVARET

Kriminalitetsproblemet er først og fremst et resultat av samfunnets sosiale lagdeling (klaseskillene). Innvandrere og flyktninger som kommer til Norge med lite eller ingen materielle ressurser blir som et resultat av lagdelinga plassert nederst på stigen. Og følgelig får de dermed også møte de språkproblemene som oppstår når man er "fattig" og utlending. Innvandrere blir med andre ord en pariakaste helt nederst på rangstigen. Fremmedgjøringa kan dermed lett gjøres total: De er ikke bare kulturelt "annerledes", men de stiller generelt også nederst på samfunnsstigen; som arbeidsløse, eller med de dårligst betalte jobbene.

Det har med andre ord ingen annen hensikt å fokusere på kulturelle forskjeller eller språkproblemer, enn å spre rasistiske løgner. Det sier seg

selv: Du blir ikke kriminell av å flytte til Pakistan. Og en påstand om at innvandrerne i utgangspunktet mer kriminelle, er rein og virkelighetsfjern rasisme. I realiteten er det altså samfunnet og systemet du må fokusere på når du skal angripe kriminaliteten, uansett innvandrere eller nordmenn.

DE SYV BUD.

Det var i mars i år at selv landsmoderen Gro hadde fått nok; "Nei nå må vi gjøre noe med den store bølgen av grov vold begått av innvandrere". Gro hadde nemlig lest i Blabla om Hersleb-drapet og Linda-drapet, og nå ville hun ta affære. Hun brakte da bud om at hun skulle treffe harde tiltak, og hennes syv punkter inneholdt noe slikt som: De intetanende fremmedkulturelle skulle lærer seg og bli nordmenn (!!...?). Innvandrersorganisasjonene ble bedt om å hjelpe regjeringa å lære innvandrerne å takle (!) norsk lov, som de bryter til stadighet utifra sin uvitenhet og ulike bakgrunn (må skjønne at man ikke bare kan komme til Norge og tro at det er lov å slå folk i hjel).

Videre må vi jo holde kontrollen: Beinhard registrering av alle forhold og alle potensielle eller tidligere kriminelle elementer må blottstilles, og eventuelt lukes ut. Og så må man gjennomgå rutinene for hjelpen til innvandrere: "Dårlige helperutiner fører til løssluppenhet med den norske stats penger og ikke minst til kriminell utbytting av systemet. Og så må vi stramme inn lite granne da, (men vi sier bare at vi skal gjennomgå rutinene våre.)"

GRO JUGER

Men hva er det egentlig Gro gjør? Treffer hun tiltak mot "innvandrerkriminaliteten" på bakgrunn av faktiske forhold? Er det behov for egne tiltak mot såkalt "innvandrerkriminalitet"? Og ikke minst,

GRO JUGER

Jeg har prøvd, jeg har ærlig talt prøvd hardt
å finne ut hvordan det virkelig kan ha seg at
det liksom er gjennombevist, over enhver

tjener tiltakene det framsatte formål? Nei og atter Nei! Når Gro angriper "innvandrerkriminaliteten" slik hun gjør, så gjør hun i virkeligheten ikke annet enn å forsterke vårt forvrengte bilde av innvandrere og "deres" kriminalitet:

De første utsagnene går utifra løgneren om at innvandrere kommer fra en kultur, som har en fundamentalt annerledes oppfatning av hva som er riktig og galt. Og at de derfor må lære seg å bli som oss, eller som de ofte sier; "i det minste respektere norsk lov og kultur". Men faktum er at den norske lov i sine enkleste trekk, (det vil si det folk flest kjenner til) ikke er noe merkbart forskjellig fra grunntanken i alle andre lands lover.

Videre sier hun at en måte å hindre innvandrernes kriminelle handlinger på er å registrere og granske dem nøye. Eller med andre ord man behandler dem som potensielle kriminelle.

STOREBROR GRO

Gro sprer på den måten to løgner: Den ene og klart rasistiske er hennes kriminalisering av flyktninger på grunn av deres bakgrunn. Den andre er at en nitidig granskning og registrering av flyktninger, vil kunne være effektivt for å luke ut såkalte "kriminelle elementer". Videre kan man spørre seg om hva norske myndighe-

ter ønsker å bruke eventuell informasjon til? Å nekte tidligere (i hjemlandet) dømt eller anklagede flyktninger asyl? I så fall forskjellsbehandler Gro flyktninger på bakgrunn av en dom som ikke er fattet av det norske rettsvesen. I praksis kan det føre til byråkrat- eller politiker-mord, eller konkret: En flyktning som er uskyldig dømt for vold (for eksempel fordi han er opposisjonell) vil kunne bli nektet asyl i Norge. Med mindre UDi (utlendingsdirektoratet) eller andre behandlende instanser finner et sterkt grunnlag for å betvile dommen.

Men antagelig er det mer sannsynlig at Gro tenker å bruke informasjonen til å legitimere en sterk kontroll, overvåking og registrering av de antatt "kriminelle" flyktningene. Og da i et såkalt preventivt øyemed. Jeg skal ikke underslå det faktum at Gros ønske om å leke "Storebror" ovenfor flyktninger kan ha sin effekt: Antagelig vil man kunne hindre og raske oppklare forbrytelser begått av flyktninger. Men slike tiltak er ikke annet enn rasisme i praksis, noe som ikke er ukjent for den norske stat, eller regjeringa.

UTEN BAKGRUNN

Den bakgrunn som Gro bygger sitt behov for disse tiltaka på er IKKE tilstede: Flyktninger utgjør ikke noen særegen gruppe kriminelle. Og ser du

DU MER

Over: ...den andre løgnen

tvil, for alle og enhver, at utlendinger, eller mer presist innvandrere, er mer kriminelle enn nordmenn.

på kriminalitetsstatistikken for hovedstaden, så viser den tydelig at det er færre dømte innvandrere og flyktninger enn nordmenn. Og hvis det nå er tilfelle, at Gro bygger på Hauglis statistikker over antall anmeldte forhold. Så er det på tide å minne henne om at hun bryter med den norske rettspraksisen, som sier at man i Norge er antatt uskyldig inntil det motsatte er bevist ved dom.

"POST SNILLISME"

Gro skriver at hun vil gjennomgå all hjelp som gis til kvoteflyktninger. Dette skal forebygge "innvandrerkriminaliteten". I virkeligheten er dette kun et typisk "post-snillisme-tiltak". Det vil si: Gro ønsker å gjennomgå hjelpen, fordi hun ønsker å finne utgiftsposter der, som hun kan kutte på eller kutte ut. Men i praksis gjør hun ikke annet enn å fortelle oss at; "kvoteflyktninger er en stor økonomisk belastning", eller "sugerør ned i statskassa" som Carl Ivar ynder å si.

UTEN INNVANDRERE GÅR IKKE NORGE RUNDT

Men hele påstanden om at flyktninger og innvandrere er en økonomisk belastning er en rein løgn: I et lite land som Norge, med negativ befolkningsvekst, trenger vi flere folk for å få økonomien til å gå rundt. Ingenting er da "billigere" enn å "importere" (ta

imot) arbeidskraft utenfra (i praksis; la dem komme, la dem bli). Det er nemlig slik at innvandrere har en positiv innvirkning på skattenivået, og at de relativt sett står for en stor del av BNP (brutto nasjonalprodukt). Videre er det ikke tilfelle at arbeidsløshet har en sammenheng med økt folketall: Arbeidsløsheten er knytta til de økonomiske forholda (systemet). Uten innvandrere hadde ikke "a/s "Norge gått rundt. Det veit Gro, men å innrømme det vil være det samme som å slå beina av under egen innvandringspolitikk.

INGEN

"INNVANDRERKRIMINALITET"

Gro bretta ut sine syv punkter offisielt for å "stoppe innvandrerkriminaliteten". Men Gro juger: Det finnes ingen "innvandrerkriminalitet". Det finnes ingenting som tilsier at denne gruppen skiller seg ut fra andre med spesielle kriminelle trekk. Kriminalitet er i sum et samfunnsproblem og ikke et delt problem hvor innvandrere skiller seg ut. Det er de samme faktorene som kan føre til kriminalitet ikke noe ved innvandrerne. Når da innvandrere som generelt sett har langt dårligere sosiale forhold enn det normale norske gjennomsnitt, også kan vise til kriminalitets-statistikk hvor de ty-

delig er underrepresentert. Kan det være på sin plass å spørre seg hvorfor det allikevel går an for Gro å jukse slik hun gjør? Og ikke minst hva tjener hun, og andre bak henne igjen på det?

BORGERSKAPETS LAKEI

Det første er et spørsmål om propaganda og bevisst løgn. Det andre dreier seg om undertrykking. Vi lever i et samfunn som bygger sin egen eksistens på undertrykking. For å legitimere denne undertrykkinga argumenterer man blant annet med de rasistiske løgnene. Noen i tydelige former, som nynazistene. Andre med de oppleste og vedtatte løgnene, Som Gro. For Gro er muligheten til å kunne spille på rasistiske løgner av avgjørende betydning. Som når hun ønsker å stille de svake grupper opp mot hverandre. Og i bakgrunnen er det borgerskapet sitter og profiterer på Gros politikk: Ikke bare kan de splitte arbeiderklassen med rasismens løgner, men de kan også legitimere sin utbytting av innvandrere og folk i tredje verden land.

Den norske stat fungerer rasistisk, dens eksistens bygger blant annet på å kunne utbytte og undertrykke folk. Og rasistiske løgner er med på å legitimere denne undertrykkinga. At folk i dag kan ha vanskelig for å se dette er et resultat av at alt det som dagskampen mot system og borgerskap har ført til, har fått folk til å tru at vi har nådd målet. Men all samfunnsmessige praksis viser at det er langt ifra tilfelle: Borgerskapets lakeier (regjeringa) driver et utspekulert råkjør mot alt det vanlige folk har bygd opp. Og virkemidlene er løgn og propaganda. Som en viktig del av dette råkjøret er de rasistiske mytene og løgnene som politikere bruker.

I DAG DEM - I MORGEN..?

I dag er det først og fremst innvandrere som får merke rasismen, men se senere kan det bli hvem som helst. Akkurat som Gros løgner og de rasistiske

ke mytene legger grunnlaget for folk som Arne Myrdal, så brukes rasismen til å bygge opp under annen undertrykking. Og folk gjør en tabbe hvis de tror at "sosialdemokratiet" garanterer dem noe som helst: Alt vi har i dag er kjempa fram med kamp. Og taper vi kampen mot de rasistiske løgnene, om vi godtar Gros løgner, og den statlige rasismen. Så er vi drevet fra en av våre viktigste skanser: Kampen for menneskeverdet, mot statens og borgerskapets rasisme og undertrykking.

KAMPEN MOT RASISMEN

For å kjempe mot rasismen innafor dagens system er det løgnene vi først og fremst må blottstille. For først når vi kan føre debatten på våre premisser, og ikke på myter og løgner, blir det mulig å virkelig nå massene i kampen mot rasismen.

Men skal man virkelig bli kvitt rasismen, så må samfunnet forandres. For så lenge noen kan tjene på rasismen, så vil kampen mot rasismen aldri kunne nå sitt mål. Vi må komme undertrykkinga til livs og ta makta fra borgerskapet. For kun i et samfunn hvor det ikke gjøres forskjell på folk; i et klasseløst samfunn, vil undertrykking kunne bekjempes og fjernes. Og med undertrykkinga forsvinner rasismen.

Revolusjonen kommer, men inntil den tid må den antirasistiske kampen føres innafor dagens samfunn. Og i den kampen må det være en prioritert oppgave å motvirke de løgner som legitimerer den farligste rasismen; den statlige.

OLA SMITH-SIMONSEN

OM ARTIKKELEN

Vi veit at staten fungerer rasistisk. Vi veit også mye om hvorfor og hvordan: Fordi noen, det vil si borgerskapet, tjener på det, og fordi borgerskapet har makta gjennom sine lakeier (blant annet Det kongelige norske "arbeiderparti").

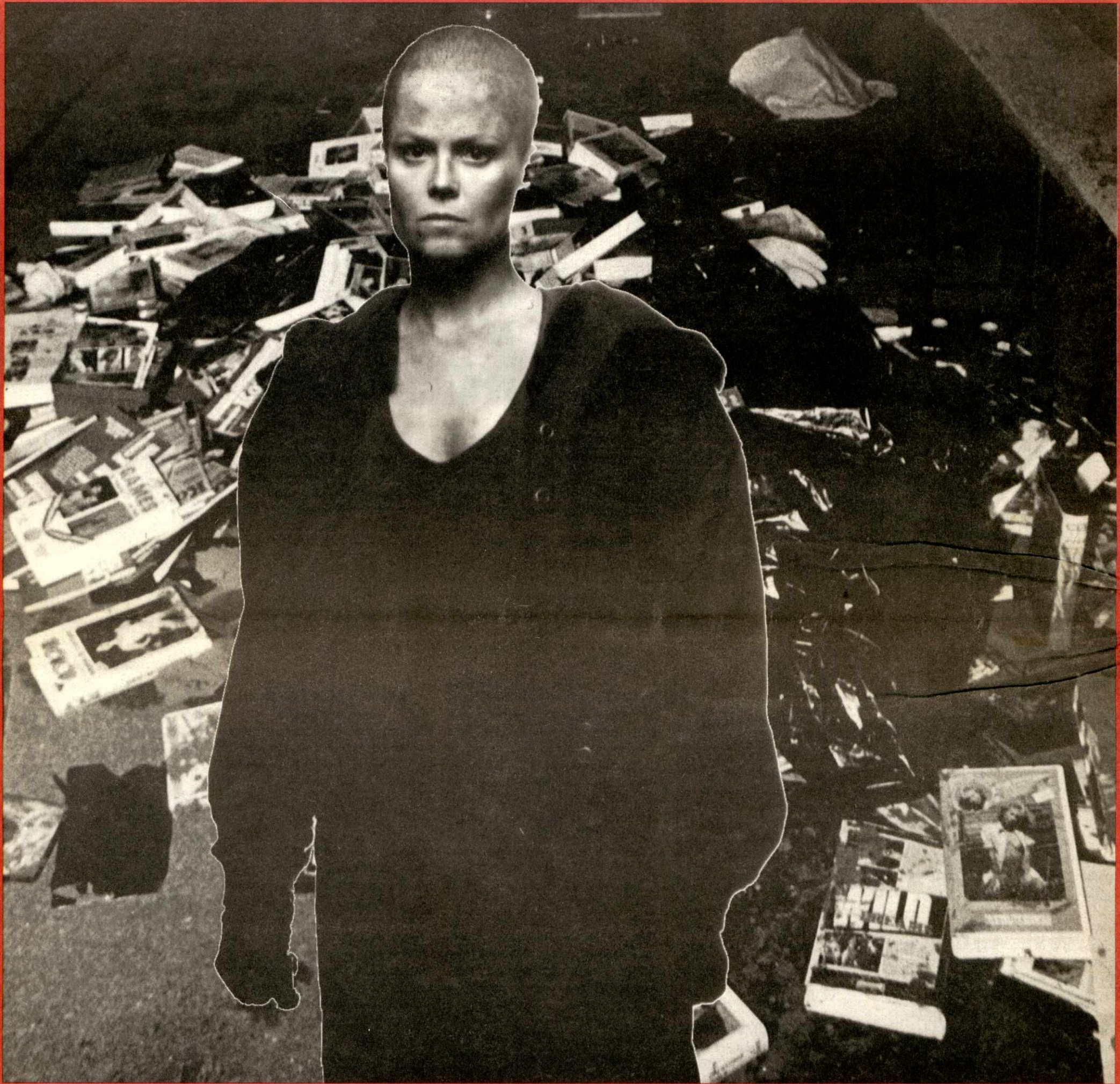
Det jeg ønsker å gjøre med artikkelen er å vise hvordan politikerne klarer å legitimere den rasistiske politikken de fører. For å gjøre det, har jeg sett generelt og konkret på hvordan politikere nærer opp under kun en av de mest rotfesta løgnene: Den om at innvandrere er mer kriminelle enn nordmenn, og at det er særegne årsaker til denne kriminaliteten.

Det konkrete som jeg har tatt utgangspunkt i er de sju budene mot "innvandrerkriminaliteten" som Gro kom med i fjor vår (18/3 -94).

De sju bud:

1. Kvoteflyktninger skal på "Nordmannskole".
2. FNs høykommissær for flyktninger skal gi Norge bedre info. før vi tar imot flyktninger.
3. Flyktninger skal granskes og registreres bedre før de får slippe inn i Norge.
4. Kommunene skal få bedre info. om bakgrunn og alle personlige forhold før de tar imot flyktninger.
5. Helse og sosialdepartementet skal gjennomgå all hjelp som gis til flyktningene.
6. Innvandrereorganisasjonene bes om hjelp til å lære innvandrere og takle norges lover.
7. Alle norske rutiner i forhold til flyktninger skal gjennomgås på nytt

**Hun har kommet tilbake,
og nå er hun forbanna.**

**Kamp mot all
kvinneundertrykking**